

ในบทที่ 2 ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อวรรณกรรมคือบริบททางสังคมไปแล้ว ในบทนี้ผู้วิจัยจะศึกษาและวิเคราะห์อิทธิพลทางชีวประวัติของเอฟ. สกอตต์ ฟิตซ์เจอรัลด์ที่มีผลต่อนวนิยายของเขา

การศึกษาวรรณกรรมเรื่องหนึ่งเรื่องใดนั้น แนวทางหนึ่งที่ใช้คือการศึกษาชีวประวัติของนักประพันธ์ รวมไปถึงครอบครัว และมิตรสหาย เพื่อจะช่วยให้เข้าใจวรรณกรรมนั้นๆ ได้ละเอียดลึกซึ้งยิ่งขึ้น ดังที่กุหลาบ มัลลิกะมาสกล่าวว่าการรู้ประวัติผู้แต่งจะสนับสนุนให้เข้าใจเรื่องได้เด่นชัดขึ้นและทำให้วรรณกรรมน่าสนใจยิ่งขึ้น¹ ในการศึกษานวนิยายของเอฟ. สกอตต์ ฟิตซ์เจอรัลด์นั้น การที่ผู้วิจัยได้สืบค้นและศึกษาเรื่องราวของเขา ครอบครัว รวมทั้งคนที่เขารู้จักจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจนวนิยายได้ชัดเจนและลึกซึ้งยิ่งขึ้น เนื่องจากฟิตซ์เจอรัลด์ได้กล่าวถึงเรื่องราวของตนเองและคนรอบตัวไว้ในนิยายทุกเรื่องของเขา จากการศึกษานวนิยายของฟิตซ์เจอรัลด์พบว่าตัวละครของเขาแบ่งตามที่มาได้เป็น 4 กลุ่ม คือ ตัวละครที่มีต้นแบบมาจากตัวของเอฟ.สกอตต์ ฟิตซ์เจอรัลด์เอง ตัวละครที่มีต้นแบบมาจากครอบครัว (บิดา มารดา คู่ชีวิต) และตัวละครที่มีต้นแบบมาจากเพื่อนและคนรู้จัก

3.1 ตัวละครที่มีต้นแบบมาจากตัวฟิตซ์เจอรัลด์เอง

ตัวละครเอกฝ่ายชายในนวนิยายทุกเรื่องของฟิตซ์เจอรัลด์มีบุคลิกลักษณะบางประการเหมือนตัวของเขาเอง บ้างก็เหมือนในเรื่องของบุคลิกลักษณะภายนอก บ้างก็เหมือนในด้านความรัก บ้างก็มีประสบการณ์ในวัยเด็กที่คล้ายกับฟิตซ์เจอรัลด์ ดังที่ฟิตซ์เจอรัลด์กล่าวว่าตัวละครเอกในนวนิยายทุกเรื่องของเขาเหมือนตัวเขาเอง เหมือนเป็นพี่ชายหรือน้องชายของเขา

3.1.1 ชีวิตในวัยเด็กและการศึกษา

ในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* ฟิตซ์เจอรัลด์ได้ใช้เรื่องราวของตนเอง ครอบครัว และคนรอบตัวมาเป็นวัตถุดิบในการสร้างเรื่องราวและตัวละคร จนกล่าวได้ว่านวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* เป็นนวนิยายกึ่งอัตชีวประวัติ เฟรดเดอริค เจ. ฮอฟแมนกล่าวไว้ในหนังสือ *The Twenties* ว่า นวนิยายเรื่องนี้ใกล้เคียงกับประสบการณ์ที่ฟิตซ์เจอรัลด์ได้รับมาก²

¹ กุหลาบ มัลลิกะมาส, *วรรณคดีวิจารณ์* (กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง, ม.ป.ป), หน้า 90.

² Hoffman, *The twenties*, p.128.

ฟิตซ์เจอร์รัลด์เล่าเรื่องราวของตัวเองผ่านตัวละครเอกชายชื่ออะมอรี เบลน อะมอรีเป็นบุตรชายคนเดียวของครอบครัวชาวมิดเดิลเวสต์ที่มีฐานะค่อนข้างดี พ่อของเขาเป็นนักค้าหุ้นซึ่งสนใจวรรณกรรม แต่พ่อไม่มีอิทธิพลต่อชีวิตของอะมอรี ในขณะที่แม่มีอิทธิพลต่อเขามาก เมื่อยังเล็กอะมอรีเป็นที่รักและชื่นชมยิ่งของแม่ เขาได้รับการเลี้ยงดูให้อยู่ในสังคมที่ดีและได้รับการศึกษาจากโรงเรียนที่ดี เช่นเดียวกับฟิตซ์เจอร์รัลด์ ฟิตซ์เจอร์รัลด์เกิดเมื่อวันที่ 24 กันยายน ค.ศ.1896 ที่เมืองเซนต์พอล (St.Paul) ในรัฐมินนิโซตา ซึ่งอยู่ในเขตมิดเดิลเวสต์ มีชื่อเต็มว่าฟรานซิส สกอตต์ คีย์ ฟิตซ์เจอร์รัลด์ (Francis Scott Key Fitzgerald) เป็นชื่อที่ตั้งขึ้นเพื่อให้ระลึกถึงบรรพบุรุษทางบิดา ซึ่งเป็นผู้แต่งเพลงชาติสหรัฐอเมริกา “เดอะสตาร์สแปงเกิลด์แบนเนอร์” (*The Star-Spangled Banner*)

ฟิตซ์เจอร์รัลด์เติบโตมาในสิ่งแวดล้อมที่ดี มีความเป็นอยู่แบบผู้ดี แต่ไม่ค่อยมีเงินมากพอที่จะสนับสนุนสถานภาพของตนมากนัก มารดาของเขาดังความหวังเกี่ยวกับตัวเขาไว้สูง พยายามที่จะให้เขาเป็นอยู่อย่างดี แต่งตัวโก้หรู คบกับคนร่ำรวย ซึ่งทำให้เขารู้ว่าเขาไม่สามารถที่จะเป็นส่วนหนึ่งของสังคมแบบนี้ได้จริง และนี่อาจจะเป็นสาเหตุให้ตลอดชีวิตของเขาต้องแสวงหาทั้งวัตถุและความสำเร็จในสังคม เช่น เมื่อตอนเป็นเด็กได้พยายามที่จะเป็นนักกีฬา พยายามทำตัวให้เป็นที่รู้จักของผู้อื่น และทำตัวเป็นนักเขียน³ เมื่อปี ค.ศ.1908 เขาได้เข้าศึกษาที่โรงเรียนเซนต์พอลอคาเดมี่ (St.Paul Academy) เขาเล่นกีฬาต่างๆ ที่ไม่ได้สนใจกีฬานัก แต่หวังว่าจะให้คนอื่นเห็นความสำคัญของเขา ฟิตซ์เจอร์รัลด์ถ่ายทอดเรื่องราวของเขาให้กลายเป็นเรื่องราวของอะมอรีว่า เมื่ออะมอรีอายุ 13 ปี เขาถูกส่งไปเข้าเรียนในโรงเรียนคาทอลิก ขณะที่เรียนอยู่ที่โรงเรียนแห่งนี้ อะมอรีพยายามเอาดีทางกีฬาเพราะคิดว่าจะทำให้เขามีอำนาจและชื่อเสียง แต่เขาก็มิได้ประสบความสำเร็จตามที่หวัง

ในช่วงฤดูร้อน บิดากับมารดาตกลงความเห็นกันว่าฟิตซ์เจอร์รัลด์จำเป็นต้องมีระเบียบวินัย⁴ เขาจึงถูกส่งไปเรียนที่โรงเรียนเตรียม (prep school) ชื่อว่านิวแมนอคาเดมี่ (Newman Academy) ซึ่งเป็นโรงเรียนศาสนาคริสต์นิกายแคทอลิก ในเมืองนิวเจอร์ซีย์ (New Jersey) บิดาคนหนึ่งของฟิตซ์เจอร์รัลด์เป็นผู้ออกค่าใช้จ่ายในการเรียนที่นี่ ด้วยหวังว่าเขาจะเป็นผู้มีวินัยและเคร่งศาสนามากยิ่งขึ้น เนื่องจากฟิตซ์เจอร์รัลด์เป็นเด็กที่ไม่เคร่งศาสนา แต่การไปเรียนที่โรงเรียนดังกล่าวก็มิได้ทำให้ฟิตซ์เจอร์รัลด์เคร่งครัดในศาสนามากขึ้น

เมื่ออายุ 15 ปี แม่ส่งให้อะมอรีไปเรียนที่โรงเรียนเซนต์ริจิส ซึ่งก็คือ การไปเรียนที่โรงเรียนนิวแมนอคาเดมี่ของฟิตซ์เจอร์รัลด์ ฟิตซ์เจอร์รัลด์ได้บรรยายความรู้สึกไม่มีความสุขของการเรียนใน

³ Northman, *The Great Gatsby Note*, p. 8.

⁴ Andrew Turnbull, *Scott Fitzgerald* (New York : Charles Scribner's Sons, 1962), p. 31.

โรงเรียนนิวแมนอะคาเดมี “utter and profitless unhappiness”⁵ ผ่านอะมอรี เบลน อะมอรีไม่มีความสุขในการเรียนที่โรงเรียนเซนต์รีจิส ช่วงที่เรียนอยู่ที่นี่เป็นช่วงเวลาที่เขาจะไม่มีความหมายสำหรับเขา ดังที่บรรยายไว้ว่า

Amory's two years at St.Regis', though in turn painful and triumphant, had as a little real significance in his own life as the American “prep” school, crushed as it is under the heel of the universities, has to American life in general. We have no Eton to create the self-consciousness of a governing class; we have, instead, clean, flaccid and innocuous preparatory schools.⁶

ที่โรงเรียนเซนต์รีจิส อะมอรีได้พบกับบาทหลวงดาร์ซี ซึ่งเป็นบุคคลที่เขาเคารพรัก ฟิตซ์เจอร์ลด์สร้างบาทหลวงดาร์ซีขึ้นมาเพื่อเป็นตัวแทนของบาทหลวงเฟย์ที่เขาเคารพนับถือ ขณะที่ยังเรียนอยู่ที่โรงเรียนนิวแมนอะคาเดมี ฟิตซ์เจอร์ลด์ได้พบกับบาทหลวงซิกเกอนี เวบสเตอร์ เฟย์ (Father Sigourney Webster Fay) ซึ่งเป็นเสมือนบิดาคนที่ 2 ที่คอยอุทิศตนดูแลเขา ฟิตซ์เจอร์ลด์ได้กล่าวถึงบาทหลวงเฟย์ไว้ในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* ขณะเรียนอยู่ที่โรงเรียนแห่งนี้ ฟิตซ์เจอร์ลด์ใช้เวลาทำกิจกรรมมากเกินไป เขามีความฝันที่จะเป็นนักกีฬาที่มีชื่อเสียงสลับกับเป็นนักเขียนที่ยิ่งใหญ่ ในการเล่นฟุตบอลครั้งหนึ่ง ฟิตซ์เจอร์ลด์ถูกกรรมการให้ออกจากสนามระหว่างเล่นฟุตบอลอย่างไม่ยุติธรรม เพราะกรรมการคิดว่าเขากลัวคู่ต่อสู้ เหตุการณ์ครั้งนี้เป็นสาเหตุให้เขาไม่ประสบความสำเร็จในด้านกีฬาฟุตบอล⁷ จากความล้มเหลวในด้านกีฬาทำให้เขาหันมาสนใจการเขียนนวนิยาย โคลง และบทละคร ซึ่งเป็นสิ่งที่เขาคิดว่าจะทำให้เขาประสบความสำเร็จได้ อะมอรีเดินตามรอยของฟิตซ์เจอร์ลด์ เมื่อเขาไม่ประสบความสำเร็จทางด้านกีฬา จึงเปลี่ยนมาให้ความสนใจกับการเขียนวรรณกรรมและบทละคร

หลังจากจบที่เซนต์รีจิสแล้ว อะมอรีเข้าเรียนในมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน (Princeton) เช่นเดียวกับฟิตซ์เจอร์ลด์ เมื่อปี ค.ศ.1913 ฟิตซ์เจอร์ลด์เข้าเรียนที่มหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน เมื่อเขามีอายุเพียง 16 ปีเศษๆ เท่านั้น ตั้งแต่แรกเห็น ฟิตซ์เจอร์ลด์รู้สึกที่พรินซ์ตันเป็นสถานที่ที่น่าอยู่ เป็นสถานที่ที่ทำให้เกิดอารมณ์ต่างๆ เป็นสถานที่ของความรู้สึกดีๆ ทั้งหลายในวัยหนุ่มของเขา และเป็นสถานที่ที่เขาจะได้เข้าสู่สังคม ฟิตซ์เจอร์ลด์รู้สึกถึงความสวยงามที่ผสมผสานกับความเฉื่อยชา และดูมีความสำคัญของพรินซ์ตัน เขาถ่ายทอดออกมาผ่านความรู้สึกของอะมอรีว่า “From the first

⁵ Jeffrey Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography* (New York : HarperCollins, 1994), p. 15.

⁶ Fitzgerald, *This Side of Paradise*, p. 27.

⁷ Shain, “F. Scott Fitzgerald” in *Modern American Novelists*, p. 34.

he loved Princeton—its lazy beauty, its half-grasped significance, the wild moonlight revel the rushes,....”⁸

การไปเรียนที่พรินซ์ตันหมายถึงการที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์จะตัดจากมิดเดิลเวสต์ ซึ่งเป็นสถานที่ของพวกอนุรักษ์นิยมไปสู่ภาคตะวันออกซึ่งเป็นแหล่งคนร่ำรวย หมายถึงการออกจากเมืองที่เป็นชนบท เพื่อที่จะเข้ามาอยู่ในบริเวณมหาวิทยาลัยที่เป็นแหล่งความรู้ และการเผชิญหน้ากับประสบการณ์ในโลกภายนอกที่ไม่ใช่บ้าน ช่วงเวลาที่เขาเรียนที่พรินซ์ตันเป็นช่วงสำคัญต่อความก้าวหน้าของเขา เป็นช่วงเวลาของความสุข ความทุกข์ ความก้าวหน้าในด้านสติปัญญา และการใช้ความสามารถไปในทางที่ผิด เขาเคยมีความทุกข์ เคยถูกดูถูกจากเพื่อนที่รวยกว่า เคยทุกข์จากความไฝฝันที่ต้องการจะมีชื่อเสียงทางด้านกีฬา แต่ที่พรินซ์ตันเขาพบทางที่จะประสบความสำเร็จในด้านงานประพันธ์ เขาได้เป็นสมาชิกของชมรมไตรแองเกิล (Triangle) เขียนบทละครชวนหัวให้ชมรมใช้แสดง นอกจากนี้ฟิตซ์เจอร์อัลด์ยังเป็นคณะบรรณาธิการของ*เดลีพรินซ์ตันเดนิเยน* (*Daily Princetonian*) เข้าชุมนุมที่เดอะคอตเทจ (The Cottage) ส่งเรื่องไปลงพิมพ์ในนิตยสารของมหาวิทยาลัย และฟิตซ์เจอร์อัลด์ได้ใช้ความสังเกตรวบรวมรายละเอียดและเรื่องราวต่างๆ เพื่อนำไปใช้ในการเขียนเรื่องลงในนิตยสารของมหาวิทยาลัยชื่อ*เดอะไทเกอร์* (*The Tiger*) เขายังได้นำข้อมูลเหล่านี้มาใช้ในการเขียนนวนิยายเรื่องแรกคือ *This Side of Paradise* นอกจากนี้เขายังเขียนบทประพันธ์ที่ใช้ในการแสดงละครเพลงแนวตลกขบขัน (Musical comedies) ของชมรมไตรแองเกิล และส่งผลงานไปพิมพ์ที่*นาซาลิต* (*Nassau Lit.*) ซึ่งเป็นนิตยสารทางด้านวรรณคดีที่มีเอ็ดมันด์ วิลสัน (Edmund Wilson) เป็นบรรณาธิการด้วย

อะมอร์มีลักษณะบางประการที่เหมือนกับฟิตซ์เจอร์อัลด์ อะมอร์ที่ต้องการจะเป็นคนเด่นคนดัง เป็นที่ชื่นชมเช่นเดียวกับฟิตซ์เจอร์อัลด์ เขากล่าวกับเคอร์รี่ว่า “I want to be interested. I want to pull strings, even for somebody else, or be Princetonian chairman or Triangle president. I want to be admired, Kerry.”⁹ อะมอร์ที่ต้องการจะเป็นประธานนักศึกษาของพรินซ์ตันหรือเป็นประธานชมรมไตรแองเกิล ซึ่งเป็นชมรมที่เขาเป็นสมาชิกอยู่ แต่เขามีคะแนนไม่ดีเนื่องจากไม่สนใจเรียน จึงไม่สามารถได้รับตำแหน่งดังกล่าว เช่นเดียวกับฟิตซ์เจอร์อัลด์ที่มีปัญหาในด้านการเรียน ในการเรียนสองปีแรกที่พรินซ์ตัน ฟิตซ์เจอร์อัลด์อุทิศเวลาแทบทั้งหมดของเขาให้กับการร่วมกิจกรรมของชมรมไตรแองเกิล เขาสอบตกหลายวิชาและมีคะแนนเรียนต่ำเกินไป¹⁰ เขาถูกระงับการเข้าร่วมกิจกรรมและต้องให้ความสนใจในการเรียนเพิ่มขึ้น ทำให้เขาไม่สามารถเป็นประธานนักศึกษาและประธานชมรมไตรแองเกิลตามที่เขาคาดหวังได้

⁸ Fitzgerald, *This Side of Paradise*, p. 42.

⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 47.

¹⁰ Andre' Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, trans. William Byron (n.p. : Warner Books, 1983), p. 50.

มิใช่เพียงอะมอร์รี่จะไม่สามารถเป็นคนเด่นดังได้ตามที่เขาหวัง เขายังเกิดความรู้สึกน้อยใจว่าตนเป็นเพียงชนชั้นกลางจึงรู้สึกต่ำต้อยกว่าคนอื่นในพรินซ์ตัน ดังคำสนทนาระหว่างเขากับเคอร์รี่ว่า

"We 're the damned middle class, that 's what!" he complained to Kerry one day as he lay stretched out on the sofa, consuming a family of Fatimas with contemplative precision.

...

"But just now, Amory, you're only a sweaty bourgeois."¹¹

ความรู้สึกน้อยใจต่อตัวเองว่าตนเองเป็นคนจนในหมู่นักเรียนนี้เป็นความรู้สึกที่ฝังแน่นอยู่ในจิตใจของฟิตซ์เจอร์รัลด์ เขามักจะนำประเด็นเรื่องฐานะทางการเงินมาสอดแทรกไว้ในนวนิยายของเขาอยู่เสมอ ดังที่เขากล่าวกับเพื่อนของเขาว่า "That was always my experience—a poor boy in a rich town; a poor boy in a rich boy's school; a poor boy in a rich man's club at Princeton."¹²

สมัยที่เรียนอยู่ที่พรินซ์ตัน อะมอร์รี่สนใจอ่านวรรณกรรมของนักเขียนดังๆ จำนวนมาก เขามีเพื่อนที่เป็นผู้เชี่ยวชาญทางด้านวรรณคดีคอยชี้แนะและแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ส่วนใหญ่การเรียนที่พรินซ์ตัน ฟิตซ์เจอร์รัลด์ได้จากการอ่านด้วยตนเอง เขาอ่านผลงานของนักเขียนผู้ยิ่งใหญ่ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ชอว์ (Shaw), บัตเลอร์ (Butler) และเวลล์ (Wells) ฟิตซ์เจอร์รัลด์อ่านและเลียนแบบงานเขียนของเทนนีสัน (Tennyson), สวินเบิร์น (Swinburne) และรูเพิร์ต บรูค (Rupert Brooke) เขาค้นพบรูปแบบเริ่มแรกของพระเอกคนแรกและนวนิยายเรื่องแรกเมื่อเขาอ่าน *Sinister Street* ของคอมตัน แมคเคนซี (Compton Mackenzie)¹³ ฟิตซ์เจอร์รัลด์มีเพื่อนร่วมชั้นเรียนในพรินซ์ตันที่ต่อมาเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงทางด้านงานเขียนหลายคน เช่น เอ็ดมันด์ วิลสัน, จอห์น พีล บิชอป (John Peale Bishop), เซน เลสลีย์ (Shane Leslie) และศาสตราจารย์คริสเตียน โกล (Professor Christian Gauss) คนเหล่านี้ทำให้เขายังอยากเป็นนักเขียนเพิ่มมากขึ้น และมีส่วนช่วยในการสนับสนุนความสำเร็จในการเป็นนักประพันธ์ของฟิตซ์เจอร์รัลด์ เช่น ระหว่างเรียนที่พรินซ์ตัน ฟิตซ์เจอร์รัลด์ได้เขียนนวนิยายฉบับร่างเรื่อง *The Romantic Egotist* (ต่อมาเปลี่ยนชื่อเป็น *This Side of Paradise*) และเขียนเสร็จเมื่อปลายปี ค.ศ. 1917 อาจารย์และคริสเตียน โกลได้ตรวจดู

¹¹ Fitzgerald, *This Side of Paradise*, p. 45.

¹² Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 22.

¹³ Charles E. Shain, *F. Scott Fitzgerald* (Minneapolis : University of Minnesota), p. 15.

ต้นฉบับและเห็นว่านวนิยายยังไม่ดีพอที่จะตีพิมพ์ ฟิตซ์เจอร์ลด์จึงได้แก้ไขใหม่ระหว่าง 6 เดือนแรกของการฝึกหัดทหาร เขาไม่มีภารกิจในการฝึกทหาร จึงมีเวลาในการแก้ไขต้นฉบับอย่างขะมักเขม้นและรวดเร็ว เมื่อย้ายไปที่แคมป์เทเลอร์ (Camp Taylor) ในรัฐเคนตักกี (Kentucky) ฟิตซ์เจอร์ลด์ได้ส่งต้นฉบับ 2 ฉบับให้จอห์น ฟิล บิชอป และเซน เลสลีย์อ่าน เมื่อแก้ไขข้อผิดพลาดของต้นฉบับครั้งที่ 2 แล้ว เขาได้ส่งต้นฉบับดังกล่าวให้สำนักพิมพ์สคริเบเนอร์ (Scribner) แต่สำนักพิมพ์ก็ส่งต้นฉบับกลับคืนเพื่อให้แก้ไขอีก¹⁴ จนกระทั่งได้รับการตีพิมพ์เมื่อปี ค.ศ.1920

การที่เขา มีชื่อเสียงทางด้านงานเขียนมาก มีกิจกรรมนอกชั้นเรียนมาก ทำให้ผลการเรียนตกต่ำ คงจะกล่าวได้ว่า การที่เขาประสบความสำเร็จทางด้านงานเขียน เป็นเหตุให้เขาล้มเหลวทางด้านการศึกษา และประจวบกับปัญหาด้านสุขภาพ ซึ่งเป็นข้ออ้างส่วนหนึ่งในการหยุดพักการเรียน เมื่อตอนต้นปีที่ 3 เขากลับมาเรียนใหม่เมื่อ ค.ศ.1916 ในระหว่างปีที่ 3 และ 4 เขาได้สมัครเข้าเป็นทหาร ดังนั้นในปีสุดท้ายเขาจึงได้เรียนเพียง 2 เดือน แล้วไปเป็นทหารที่ฟอร์ทลีเวนเวิร์ท (Forth Leavenworth) รัฐแคนซัส (Kansas) ฟิตซ์เจอร์ลด์ได้นำเรื่องราวของเขาที่ลาออกจากพรินซ์ตันเพื่อไปเป็นทหารในสงครามโลกครั้งที่ 1 มาเป็นแม่แบบของการกระทำของอะมอรี เบลน

ขณะเรียนปี 3 ที่พรินซ์ตัน อเมริกาเข้าร่วมสงครามโลกครั้งที่ 1 อะมอรีไปสมัครเป็นทหาร เขาจึงลาออกจากพรินซ์ตันโดยที่ยังไม่จบการศึกษา ความภูมิใจในการไปเป็นทหาร ซึ่งเป็นสิ่งที่ลูกผู้ชายพึงปฏิบัตินั้นปรากฏอยู่ในจดหมายของบาทหลวงคาร์ซีที่เขียนถึงอะมอรีว่า

... Even before you get this letter I shall be on the ocean; then will come your turn. You went to war as a gentleman should, just as you went to school and college, because it was the thing to do. It's better to leave the blustering and tremulo-heroism to the middle classes; they do it so much better.¹⁵

จดหมายฉบับที่ฟิตซ์เจอร์ลด์นำมาเขียนไว้ในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* ดังกล่าวข้างต้นนี้ เป็นจดหมายที่บาทหลวงเพย์เขียนถึงฟิตซ์เจอร์ลด์เมื่อวันที่ 12 ธันวาคม ค.ศ. 1917 ซึ่งทำให้ฟิตซ์เจอร์ลด์รู้สึกภาคภูมิใจในการเป็นทหาร¹⁶ จึงนำมาถ่ายทอดไว้ในนวนิยาย

ส่วนในนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* ฟิตซ์เจอร์ลด์วางแผนไว้ใน *General plan* ว่า ดีด ตัวละครเอกของเรื่อง เต็บโตมาในครอบครัวชนชั้นกลางระดับสูงที่มีฐานะตกต่ำลง แต่ยังคงได้รับการศึกษาที่ดีเช่นเดียวกับเขา “The hero born in 1981 is a man like myself brought up in

¹⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 15.

¹⁵ Fitzgerald, *This Side of Paradise*, p. 158.

¹⁶ Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, p. 59.

a family sunk from haute bourgeoisie to petit bourgeoisie, yet expensively educated."¹⁷ ดิคเกิดมาหลังจากที่พี่สาวสองคนของเขาเพิ่งจะเสียชีวิตไปไม่นาน บิดาจึงคาดว่ามารดาจะเอาใจเขาจนอาจจะทำให้เขาเสียนิสัย บิดาจึงคอยช่วยเหลือเขาโดยเป็นผู้ชี้แนะแนวทางปฏิบัติที่ถูกต้องให้ดังที่กล่าวไว้ว่า ดิค "was born several months after the death of two young sisters and his father, guessing what would be effect on Dick's mother, has save him from a spoiling by becoming his moral guide."¹⁸ ซึ่งฟิตซ์เจอร์ลด์เองก็เกิดหลังจากที่พี่สาว 2 คนของเขาเสียชีวิตขณะที่แม่กำลังตั้งท้องเขา พี่สาวของเขา แมรี่ (Mary) และหลุยส์ (Louise) เสียชีวิตเมื่อมีอายุเพียง 1 ปี และ 3 ปี ตามลำดับ บิดาจึงคอยปกป้องบุตรชายจากการตามใจของมารดา¹⁹

เลฮานกล่าวว่าพ่อของดิคตายในเมืองบัฟฟาโล และเมื่อชีวิตของดิคตกต่ำลง เขาเลือกกลับไปยังบัฟฟาโล ที่นั่นข่าวคราวของดิคค่อยๆ เงียบหายไป เปรียบได้กับสมัยเด็กๆ ที่ครอบครัวของฟิตซ์เจอร์ลด์อาศัยอยู่ในบัฟฟาโล ซึ่งพ่อของเขาถูกให้ออกจากงานในบริษัทพรอคเตอร์แอนด์แกมเบล ซึ่งเป็นความพ่ายแพ้ของพ่อของเขาที่ฟิตซ์เจอร์ลด์ได้ร่วมเป็นพยาน จึงนับได้ว่าเมืองบัฟฟาโลเป็นดินแดนของความพ่ายแพ้ของทั้งดิคและฟิตซ์เจอร์ลด์²⁰

3.1.2 บุคลิกลักษณะ

อะมอร์ ตัวละครเอกในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* คิดว่าเขาเป็นคนที่มีความดีและฉลาด ส่วนบุคลิกลักษณะของแอนโทนีในเรื่อง *The Beautiful and Damned* คือ มีความดีและรูปร่างดี ซึ่งบุคลิกลักษณะของตัวละครทั้งสองได้มาจากบุคลิกของฟิตซ์เจอร์ลด์ ฟิตซ์เจอร์ลด์เป็นชายหนุ่มที่รูปร่างหน้าตาดี มีผมสีบลอนด์ ตาสีเขียว มีลักษณะน่ารักมากกว่าหล่อ ซึ่งตัวฟิตซ์เจอร์ลด์เองกล่าวว่าเขาเป็นคนที่ไม่มีแรงดึงดูดทางเพศและไม่มีเงิน แต่เขามีบุคลิกดีและฉลาด ดังที่เขา กล่าวว่า "I didn't have the top two things—great animal magnetism or money," "I had the two second things, tho', good looks and intelligence."²¹ เพื่อนที่เซนต์พอลกล่าวถึงเขาว่าเขามีลักษณะภายนอกที่ดี ดวงตาของเขาจะเปล่งประกายและใบหน้าจะฉายถึงพลังภายใน²²

¹⁷ Dennis Poupard, editor, *Twentieth-Century Literary Criticism* (Vol. 28) (Michigan : Gale Research, 1988), p. 84.

¹⁸ Fitzgerald, *Tender Is the Night*, p. 256.

¹⁹ Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 5.

²⁰ Lehan, *F. Scott Fitzgerald : The Man and His Works*, p. 139.

²¹ Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 28.

²² เรื่องเดียวกัน, หน้า 26 – 27.

ส่วนเฮมิงเวย์บรรยายลักษณะของฟิตซ์เจอร์อัลด์ไว้ว่า ฟิตซ์เจอร์อัลด์คล้ายเด็กผู้ชาย ซึ่งหน้าของเขา ก้ำกึ่งระหว่างหล่อและน่ารัก ผมเป็นลอนสวย ปากเรียวสวยเหมือนเด็กผู้หญิง

"Scott was a man who looked like a boy with a face between handsome and pretty. He had very fair wavy hair, a high forehead excited and friendly eyes and a delicate long-lipped Irish mouth that was girl, would have been the mouth of beauty."²³

ตอนเป็นวัยรุ่น ฟิตซ์เจอร์อัลด์มีผมสีบลอนด์ รูปร่างดี เอาชนะใจผู้หญิงได้ง่าย "this blond, slender, graceful boy with the long lashes could easily pass for a girl,..."²⁴ เช่นเดียวกับ เจย์ แกตส์บี้ใน *The Great Gatsby* ซึ่งรับเอาบุคลิกลักษณะภายนอกมาจากฟิตซ์เจอร์อัลด์ แกตส์บี้ เป็นคนที่มีเสน่ห์ สง่างาม ดูเป็นมิตร ส่วนลักษณะภายนอกของดิค ไดเวอริ์ในนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* เป็นคนที่สุภาพ มีเสน่ห์ ใจดี สามารถชนะใจคนได้ง่าย เป็นศูนย์กลางของกลุ่ม เขาต้องการเป็นที่รักและชื่นชมของคนที่ได้รู้จัก ดังที่เขากล่าวว่าคุณภาพของเขานั้นเป็นวิธีผูกมัดใจคน²⁵ เช่นเดียวกับฟิตซ์เจอร์อัลด์ ดีเวอริ์ โจเซฟส์ (Devereux Josephs) เพื่อนทหารของฟิตซ์เจอร์อัลด์กล่าวว่า ฟิตซ์เจอร์อัลด์กระหายที่จะเป็นที่รักและชื่นชมของเพื่อน²⁶

ฟิตซ์เจอร์อัลด์เป็นคนที่มีบุคลิกอ่อนไหว ทำอะไรตามอารมณ์ เพื่อนๆ ของเขาบอกว่า ฟิตซ์เจอร์อัลด์อ่อนแอ ในขณะที่เซลดามีบุคลิกแข็ง ดูเหมือนเซลดาจะเป็นผู้นำ และฟิตซ์เจอร์อัลด์เองก็ยอมรับว่าเซลดาเข้มแข็งกว่าเขา เซลดาก็ทราบในข้อนี้ และมักจะมองฟิตซ์เจอร์อัลด์ราวกับว่าเขาเป็นผู้หญิง²⁷ อะมอร์มีลักษณะนิสัยเช่นเดียวกับฟิตซ์เจอร์อัลด์ ดังที่เขากล่าวกับคลาราว่าเขาคือคนหัวอ่อน ไม่มีความมุ่งมั่นและเป็นทาสของอารมณ์

"And you say you're a weak character, that you've no will."

"Not a bit of will – I'm a slave to my emotions, to my likes, to my hatred of boredom, to most of my desires _ _."

²³ Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, p. 196.

²⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 19.

²⁵ Fitzgerald, *Tender Is the Night*, p. 204.

²⁶ Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 37.

²⁷ Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, p. 236.

"You are not! "You're a slave, a bound helpless slave to one thing in the world, your imagination."²⁸

3.1.3 อาชีพการงาน

ในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* ขณะที่จะมอริทำงานเป็นนักเขียนบทโฆษณาอยู่ในบริษัทโฆษณาแห่งหนึ่ง เขาได้รู้จักและรักกับโรซาลินด์ ซึ่งเหมือนกันกับฟิตซ์เจอร์ลด์ เขาทำงานอยู่ที่บารอนคอลลิเออร์แอดเวอร์ไทซิงเอเจนซี (Barron Collier Advertising Agency) ในช่วงที่ฟิตซ์เจอร์ลด์พบรักกับเซลดา ตอนกลางวันเขาเขียนโฆษณา ตอนกลางคืนฟิตซ์เจอร์ลด์ใช้เวลาในการเขียนบทละคร นวนิยาย โคลง ตลอดจนเรื่องตลก แต่ชายแทบจะไม่ออกเลย

ในนวนิยายเรื่อง *The Last Tycoon* ฟิตซ์เจอร์ลด์ใช้ต้นแบบส่วนหนึ่งจากตัวเขาเองในช่วงที่ทำงานอยู่ที่ฮอลลีวูด และประสบการณ์ของเขาในการทำงานที่นั่นมาสร้างสตา ตัวละครเอกของเรื่อง สตามีอาชีพอยู่ในธุรกิจภาพยนตร์ของฮอลลีวูดเช่นเดียวกับชีวิตบ้านปลายของฟิตซ์เจอร์ลด์

ฟิตซ์เจอร์ลด์ได้ใช้ชีวิตอย่างสงบเงียบเพื่อจะเขียนนวนิยายอีก เมื่อเดือนตุลาคม ค.ศ.1939 เขาได้รวบรวมข้อมูลเพื่อเขียนบทแรกของนวนิยายเรื่อง *The Last Tycoon* เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับประสบการณ์ของตัวเขาเองที่ฮอลลีวูด ซึ่งไม่มีนักเขียนคนใดที่เขียนให้เห็นประวัติของโลกฮอลลีวูดได้ดีเท่าฟิตซ์เจอร์ลด์ แต่เขียนฉบับร่างยังไม่จบบริบูรณ์เขาก็เสียชีวิตด้วยโรคหัวใจเสียก่อน

อะมอริในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* แอนโทนีในเรื่อง *The Beautiful and Damned* แกตส์บีในเรื่อง *The Great Gatsby* และดิคในนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* ต่างก็เคยเป็นทหารในสงครามโลกครั้งที่ 1 อะมอริ แอนโทนี และดิคเป็นทหารที่ไม่เคยมีโอกาสร่วมรบในสงครามเช่นเดียวกับฟิตซ์เจอร์ลด์ การที่ไม่ได้มีประสบการณ์ในสงครามนี้เป็นความผิดหวังอันยิ่งใหญ่ของฟิตซ์เจอร์ลด์²⁹ เขาจึงสร้างให้แกตส์บีมีโอกาสไปรบในประเทศฝรั่งเศส และได้รับชัยชนะในการรบจนได้รับเหรียญเกียรติยศ เพื่อเป็นการชดเชยสิ่งที่เขาไม่สามารถทำได้ในชีวิตจริง

3.1.4 ประสบการณ์ด้านความรัก

ระหว่างที่เรียนที่พรินซ์ตัน ฟิตซ์เจอร์ลด์ใช้เวลาไม่น้อยกับเรื่องผู้หญิงและการเดินทางไปเที่ยววังสถานที่ต่างๆ ไกลๆ นิวยอร์ค ในช่วงลาพักเรียนปี ค.ศ. 1915 เขาได้พบกับผู้หญิงคนหนึ่งชื่อเจนีวรา คิง (Genevra King) อายุ 16 ปี มาจากชิคาโก ที่ทาวน์แอนด์คันทรีคลับ (Town and Country Club) เขาชอบหล่อนและหล่อนก็พึงใจในตัวเขา เจนีวราเป็นลูกสาวของมหาเศรษฐี

²⁸ Fitzgerald, *This Side of Paradise*, pp. 142 – 143.

²⁹ Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 39.

ฟิตซ์เจอร์อัลด์และเจนีวราคบหากันอยู่ 2 ปี โดยเขียนจดหมายติดต่อกันตลอด³⁰ ในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* ฟิตซ์เจอร์อัลด์ใช้เรื่องราวความรักของเขาและเจนีวรามาจำลองเป็นเรื่องราวความรักของอะมอร์และอิสซาเบล

ช่วงหยุดเรียนที่พรินซ์ตัน อะมอร์เดินทางไปเยี่ยมญาติข้างพ่อชื่อคลารา (Clara) เธอเป็นแม่ม่ายที่มีลูกเล็ก 2 คน ยากจน แต่ใจดีและน่ารัก อะมอร์หลงรักเธอ ประสบการณ์ของอะมอร์ครั้งนี้ นำมาจากเรื่องของฟิตซ์เจอร์อัลด์ระหว่างปิดภาคเรียนที่พรินซ์ตัน ฟิตซ์เจอร์อัลด์ไปเยี่ยมญาติสนิททางบิดาของเขาคือซิชีเลีย เทเลอร์ (Cecilia Taylor) เธอแก่กว่าเขาถึง 16 ปี ซิชีเลียเป็นแม่ม่ายมีลูกสาวติด 4 คน หล่อนเป็นญาติที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์รักมากที่สุด เป็นแบบอย่างของแม่ม่ายที่น่ารัก³¹ แซลลี เอบลิส (Sally Abeles) ลูกสาวของซิชีเลียกล่าวถึงฟิตซ์เจอร์อัลด์และมารดาของเธอว่า เธอจำได้ว่าฟิตซ์เจอร์อัลด์มาจากพรินซ์ตัน ความสัมพันธ์ระหว่างฟิตซ์เจอร์อัลด์และมารดาของเธออยู่บนพื้นฐานของความเป็นญาติ มารดาของเธอแก่กว่าฟิตซ์เจอร์อัลด์ถึง 16 ปี³²

อะมอร์ได้พบและรักกับโรซาลินด์ ด้วยความหวังจะรำรวย เขาไปทำงานเป็นนักเขียนบทโฆษณา แต่มีรายได้ต่ำและไม่มีทรัพย์สินสมบัติใดๆ โรซาลินด์เห็นว่าอะมอร์ยากจนจึงคืนแค้นแก่เขาและขอลอนหมั้น อะมอร์เสียใจมาก เขาค้มเหล้าอย่างหนัก นั่นคือชีวิตรักของฟิตซ์เจอร์อัลด์และเซลดา ระหว่างที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์อยู่ที่ค่ายทหารทางใต้ใกล้กับเมืองมอนทโกเมอรี (Montgomery) รัฐอลาบามา (Alabama) ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ.1918 ฟิตซ์เจอร์อัลด์ได้พบกับลูกสาวของผู้พิพากษาชื่อเซลดา ไชร์ เธอมีอายุ 18 ปี เป็นคนน่ารัก กล้า แต่ไม่มีวินัย

เมื่อฟิตซ์เจอร์อัลด์พบเซลดา เขาเขียนไว้ในสมุดบันทึกว่าเขาไม่มีเงินและไม่ใช้คนหน้าตาดี แต่เขาเป็นคนฉลาดและมีรูปร่างอยู่ในเกณฑ์ดี ดังนั้นเขาจึงมีคนรักเป็นหญิงที่สวยงามที่สุดและเป็นผู้ที่ได้รับความนิยมมากที่สุด เซลดาเป็นสาวสวยซึ่งเป็นที่ปรารถนาของนายทหารหนุ่มกล้าๆ เมืองมอนทโกเมอรี เมื่อฟิตซ์เจอร์อัลด์ประสบความสำเร็จได้รับความรักจากเซลดา เขารู้สึกดีใจมากๆ เช่นเดียวกับที่เจย์ แกตส์บี ในเรื่อง *The Great Gatsby* รู้สึก³³

เมื่อฟิตซ์เจอร์อัลด์รักกับเซลดา เขาคิดว่านี่เป็นครั้งแรกที่เขาพบความรักแบบที่เขาไม่เคยพบมาก่อน และการพูดจาโต้ตอบของหล่อนไม่ทำให้เขาเบื่อ เป็นความรักที่ต่างจากความรักที่มีต่อเจนีวรา ซึ่งความรักส่วนหนึ่งมาจากฐานะทางสังคมของเจนีวรา แต่สำหรับเซลดาเขารักหล่อนที่

³⁰ Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, pp. 48-49.

³¹ Turnbull, *Scott Fitzgerald*, p.37.

³² Meyers. *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 59.

³³ Shain, "F. Scott Fitzgerald" in *Modern American Novelist*, pp. 87 – 88.

ตัวหล่อนเอง³⁴ ฟิตซ์เจอร์ลด์มักจะอ่านในสิ่งที่เขาเขียนให้เซลดาฟัง และจะได้รับคำแนะนำที่ดีจากเซลดาเสมอ ฟิตซ์เจอร์ลด์มักจะบอกเซลดาเสมอๆว่าเขาจะต้องเป็นคนมีชื่อเสียงให้ได้

ฟิตซ์เจอร์ลด์ขอให้เซลดาแต่งงานกับเขา แต่เซลดายังไม่ตกลง เธอจะรอจนกว่าจะแน่ใจว่าฟิตซ์เจอร์ลด์จะเลี้ยงดูเธอได้อย่างมีความสุข ในขณะที่เดียวกันเซลดาก็ยังคบกับคนอื่น ๆ ดังนั้นเมื่อฟิตซ์เจอร์ลด์ออกจากงานเป็นทหารเมื่อ ค.ศ. 1919 และเดินทางไปที่นิวยอร์ก ซึ่งเขาเรียกว่าเป็นการเดินทางแห่งความใฝ่ฝันและความสำเร็จ³⁵ เพื่อแสวงโชค ระหว่างที่อยู่นิวยอร์กเขาติดต่อกับเซลดาเสมอ ครั้งหนึ่งฟิตซ์เจอร์ลด์ได้เขียนจดหมายไปถึงบิดามารดาของเซลดาบอกถึงความตั้งใจของเขา และต่อมาเขาส่งแหวนไปให้เซลดา การที่ฟิตซ์เจอร์ลด์ยังไม่มีชื่อเสียงและมีรายได้เล็กน้อยเป็นสาเหตุให้เซลดาถอนหมั้นเขา ฟิตซ์เจอร์ลด์เสียใจมาก เขาเขียนจดหมายถึงเพื่อนว่าเขาจะไม่แต่งงานกับคนอื่น เขาลาออกจากงานและดื่มเหล้าอยู่หลายสัปดาห์³⁶ ในที่สุดฟิตซ์เจอร์ลด์คิดว่าถ้าเขาเลิกเขียนงานประพันธ์ เขาจะต้องสูญเสียเซลดาอย่างแน่นอน เขาจึงตัดสินใจที่จะเขียนหนังสืออีก ฟิตซ์เจอร์ลด์กลับมาที่เซนต์พอลและเขียนเรื่อง *The Romantic Egotist* จนจบ และสำนักพิมพ์สคริบบเนอร์ส์ (Scribner's) รับพิมพ์เมื่อ ค.ศ. 1920 โดยใช้ชื่อว่า *This Side of Paradise* เขาขายเรื่องสั้นอีก 3 เรื่องได้เงินมากกว่า 500 ดอลลาร์สหรัฐอเมริกา ขณะนั้นฟิตซ์เจอร์ลด์มีความมั่นใจว่าเขาจะขายนวนิยายได้เป็นจำนวนมาก เขาจึงกลับไปหาเซลดาและหล่อนก็ตกลงจะแต่งงานกับเขาในฤดูใบไม้ผลิเมื่อนวนิยายพิมพ์เสร็จ³⁷

ฟิตซ์เจอร์ลด์ไม่เคยตำหนิเซลดาว่าเห็นเงินสำคัญกว่าความรัก ทั้งคู่มีความคิดว่าตนเองยังยากจน และต้องการใช้ชีวิตในสังคมของคนร่ำรวยที่อยู่รอบข้าง

เซลดามีบทบาทสำคัญมากในชีวิตของฟิตซ์เจอร์ลด์ หล่อนต้องการความสำเร็จและฐานะในสังคมมากกว่าความมีชื่อเสียงด้านการเขียน³⁸ ทั้งคู่ใช้ชีวิตอย่างหรูหราทั้งงานเลี้ยงและสิ่งของราคาแพง ซึ่งทำให้ฟิตซ์เจอร์ลด์นำอิทธิพลของเซลดาที่มีต่อเขา รวมทั้งการดำเนินชีวิตของเขาและเซลดามาใช้เป็นข้อมูลในการเขียน ขณะเดียวกันก็ทำให้เขาเกิดปัญหาทางการเงิน ฟิตซ์เจอร์ลด์จำเป็นต้องหาเงินมาเป็นค่าใช้จ่าย ด้วยการเขียนผลงานที่มีคุณภาพต่ำ³⁹ ในนวนิยายเรื่อง *The*

³⁴ Turnbull, *Scott Fitzgerald.*, pp. 85 – 88.

³⁵ Laurence B. Holland, "American Literature between the Wars 1914 – 1945" in *The Norton Anthology of American Literature* (vol. 2) (New York : U.U. Norton, 1979), p. 1616.

³⁶ Turnbull, *Scott Fitzgerald*, p. 96.

³⁷ Shain, "F. Scott Fitzgerald" in *Modern American Novelists*, p. 39.

³⁸ Ann Arbor, *The Art of F. Scott Fitzgerald*, p. 5.

³⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 5.

Beautiful and Damned การดำเนินชีวิตของแอนโทนีและกลอเรียซึ่งชอบใช้ชีวิตอยู่ในวงสังคมนั้นสูง ชอบโป่งงานเลี้ยง ใช้ของหรูหราราคาแพงนั้นเป็นการถอดแบบมาจากฟิตซ์เจอร์อัลด์และเซลดา

ในเรื่อง *The Great Gatsby* ช่วงที่แกตส์บี้เป็นทหารอยู่ที่มอนทโกมอรี ในงานเลี้ยงครั้งหนึ่ง เขาได้พบกับเดซี่ สาวสวยที่เป็นคนเด่นดังในแถบเมืองหลุยส์วิลล์ ซึ่งเป็นที่หมายปองของทหารหนุ่มที่อยู่ละแวกนั้น เขาสามารถชนะใจเธอได้ แม้ว่าเขาจะมีฐานะยากจน แต่สงครามพรากคนทั้งสองจากกัน ความห่างไกลมิได้เป็นอุปสรรคต่อความรักของแกตส์บี้ เขายังรักเดซี่อย่างมั่นคง ฟิตซ์เจอร์อัลด์กล่าวไว้ในคำนำของ *The Great Gatsby* ในการพิมพ์ครั้งใหม่อีก 10 ปีต่อมาว่า ความรักของแกตส์บี้ที่มีต่อเดซี่เป็นส่วนหนึ่งของความรักของเขามที่มีต่อเซลดา ซึ่งไม่มีเรื่องของการมรณกรรมจะทำให้แปรเปลี่ยนได้⁴⁰ ความรักของฟิตซ์เจอร์อัลด์ที่มีต่อเซลดาเป็นความรักที่บริสุทธิ์และมั่นคง ฟิตซ์เจอร์อัลด์ไม่เคยนึกโกรธเซลดาที่ถอนหมั้นเขาเพียงเพราะว่าเขายากจน ระหว่างการเป็นทหาร ฟิตซ์เจอร์อัลด์เขียนจดหมายถึงเพื่อนเก่าโดยมีใจความว่า เขาตั้งใจว่าจะไม่แต่งงานกับคนอื่นนอกจากเซลดา “But my mind is firmly made up that I will not, shall not, can not, should not, must not marry – still she is remarkable.”⁴¹

คำพูดของแกตส์บี้ที่ต้องการให้เดซี่บอกว่าไม่รักทอมเป็นคำพูดเดียวกันกับที่ทอมมี บาริ บานในเรื่อง *Tender Is the Night* ต้องการฟังจากนิโคล อังเดร เล โว (Andre Le Vot) กล่าวว่าการพูดเหล่านี้เป็นคำพูดที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์กลัวว่าเขาจะได้ยินจากปากเซลดา⁴²

เมื่อทอมทราบเรื่องความสัมพันธ์แบบชู้สาวระหว่างแกตส์บี้และเดซี่ ความรู้สึกของทอมที่ทราบว่ายกรรยานอกใจ และความพยายามที่จะไม่ยอมเสียภรรยาไปคือความรู้สึกที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์ทราบที่เซลดามีชู้ ฟิตซ์เจอร์อัลด์จึงเปลี่ยนบทบาทจากแกตส์บี้กลายเป็นทอม

นอกจากนี้ ลักษณะอีกประการหนึ่งของแกตส์บี้ที่เหมือนกับฟิตซ์เจอร์อัลด์ คือ ทั้งแกตส์บี้และฟิตซ์เจอร์อัลด์ต่างทุ่มเทเงินทองของเขาเพื่อหญิงที่เขารัก แกตส์บี้ใช้เงินจำนวนไม่น้อยในการจัดงานเลี้ยงทุกสัปดาห์ เพื่อหวังว่าสักวันหนึ่งเดซี่จะทราบบ่าวและมาร่วมงานที่บ้านของเขา ส่วนฟิตซ์เจอร์อัลด์ทำงานอย่างหนักเพื่อหาเงินมาให้เซลดาใช้ชีวิตอย่างสะดวกสบาย และซื้อข้าวของที่มียราคาแพง ฟิตซ์เจอร์อัลด์เคยบันทึกการใช้เงินอย่างเปล่าประโยชน์ของเขาและเซลดา ดังที่เขาเขียนไว้ในบทความชื่อ *How To Live on \$36,000 a Year* ว่า เขาและเซลดาใช้เงินถึง 36,000 ดอลลาร์สหรัฐ ในช่วงเวลาเพียงปีเดียว พวกเขาใช้เงินไปโดยเปล่าประโยชน์ โดยการเช่ารถยนต์ราคาแพงพักในโรงแรมชั้นหรู ซื้อของชั้นเลิศอันเป็นสิ่งของฟุ่มเฟือย แทนที่เขาจะนำเงินจำนวนนี้ไปซื้อบ้านหรืออสังหาริมทรัพย์

⁴⁰ Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, p. 66.

⁴¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 66.

⁴² เรื่องเดียวกัน, หน้า 177 - 178.

ขณะอยู่ที่ฮอลลีวูดได้ไม่ถึงสัปดาห์ พิตซ์เจอร์ลด์ได้รู้จักกับผู้หญิงชาวอังกฤษชื่อชีล่า เกรแฮม (Sheila Graham) อายุ 28 ปี ต่อมาชีล่า เกรแฮม เป็นผู้ที่ช่วยเหลือดูแลเขาไปตลอดช่วงชีวิตที่เหลือ ชีล่า เกรแฮมได้หมั้นกับมาร์เจอร์ริส ดันกัล (Margeris Donegall) ซึ่งเป็นนักเขียนของ *ลอนดอนเดลี* (London Daily) หลังจากที่ชีล่า เกรแฮมได้พบกับพิตซ์เจอร์ลด์แล้วหล่อนได้ถอนหมั้นกับมาร์เจอร์ริส ดันกัล⁴³

การที่พิตซ์เจอร์ลด์ให้ภรรยาของสตาเสียชีวิตและสตามีคนรักใหม่นั้น สอดคล้องกับชีวิตของพิตซ์เจอร์ลด์เองคือ ช่วงที่เซลดาป่วยหนัก เธอต้องได้รับการรักษาตัวอยู่ในโรงพยาบาลจึงเปรียบเสมือนว่าเธอได้ตายไปแล้ว เขาจึงได้พบรักครั้งใหม่กับชีล่า การที่ชีล่ามารักกับพิตซ์เจอร์ลด์ ทั้งๆ ที่มีคู่หมั้นอยู่แล้ว เหมือนกับแคทเธอรินมาคบหากับสตา แม้ว่าเธอมีคู่หมั้นอยู่แล้ว

นวนิยายของพิตซ์เจอร์ลด์บางเรื่องเสนอแนวคิดเรื่องความรักที่ไม่สมหวังระหว่างชายหนุ่มผู้ยากจนกับหญิงสาวที่ร่ำรวย พิตซ์เจอร์ลด์กล่าวว่า ความคิดทั้งหมดของเรื่อง *The Great Gatsby* คือ "ความอยู่ดีธรรมที่ชายหนุ่มผู้ยากจนไม่สามารถจะแต่งงานกับหญิงสาวที่ร่ำรวยได้ นี่เป็นแก่นเรื่องที่เกิดขึ้นซ้ำแล้วซ้ำอีก เพราะผมอยู่ในสภาพนั้น"⁴³ แกตส์บี้ นายทหารหนุ่มผู้ยากจนรักอยู่กับเดซี่ สาวสวยที่มีตระกูลเป็นลูกสาวผู้พิพากษา เมื่อแกตส์บี้ไปรบ เดซี่จึงแต่งงานกับทอม บุคคานันที่มีฐานะมั่งคั่ง ทำให้แกตส์บี้เสียใจมาก แนวคิดเดียวกันนี้ปรากฏอยู่ในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* ด้วย ความรักระหว่างอะมอรีและโรซาลินด์มีอุปสรรคเนื่องมาจากความยากจนของอะมอรี แม้ว่าโรซาลินด์จะรักอะมอรีแต่เธอก็กลัวความลำบากที่จะต้องไปใช้ชีวิตร่วมกับเขา โรซาลินด์จึงขอถอนหมั้นจากอะมอรีและคืนแหวนให้เขา อะมอรีเสียใจมาก ส่วนโรซาลินด์แต่งงานไปกับเศรษฐี เรื่องราวคล้ายคลึงกันนี้เกิดกับความรักของพิตซ์เจอร์ลด์และเซลดาด้วยเช่นกัน เซลดาเป็นลูกสาวคนสวยของผู้พิพากษาแห่งเมืองหลุยส์วิลล์ ในขณะที่พิตซ์เจอร์ลด์เป็นเพียงนายทหารจวนๆ เขาไปทำงานที่บริษัทโฆษณาเพื่อเก็บเงิน แต่ก็มีรายได้เพียงเล็กน้อย เซลดาจึงขอถอนหมั้นและคืนแหวนให้เขา แต่โชคดีที่พิตซ์เจอร์ลด์ขายนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* ได้ เขาจึงหาเงินได้มากพอที่จะแต่งงานกับเธอ พิตซ์เจอร์ลด์จึงเพียงแต่เกือบจะสูญเสียเซลดาไป

3.1.5 แนวคิดและแนวทางในการดำเนินชีวิต

แนวคิดในนวนิยายของพิตซ์เจอร์ลด์ส่วนหนึ่งมาจากความคิด ทศนคติ หรือมุมมองของผู้ประพันธ์ทำให้นวนิยายหลายเรื่องของเขามีแนวคิดร่วมกัน เช่น แนวคิดเรื่องผู้ชายที่ถูกผู้หญิงผลาญทำลาย แนวคิดนี้ปรากฏในนวนิยายหลายเรื่อง ได้แก่ เรื่อง *The Great Gatsby* ชีวิตของแกตส์บี้ต้องพบกับหายนะเพราะเดซี่ เขารักเดซี่มากเกินไป ทุ่มเทศชีวิตทั้งชีวิตของเขาเพื่อให้ได้รับความรักจากเดซี่อีกครั้ง ในที่สุดเขาต้องถูกยิงตายเพราะเดซี่เป็นสาเหตุ ตัวละครอีกตัวหนึ่งที่ต้อง

⁴³ Lehan, F. Scott Fitzgerald : *The Man and His Works*, p. 95.

จบชีวิตลงด้วยความรักที่มอบให้ภรรยาชื่อ วิลสัน เจ้าของอู่ซ่อมรถยนต์จนๆ วิลสันรักเมอร์เทิลมาก เมื่อเมอร์เทิลถูกรถยนต์ชนจนเสียชีวิต วิลสันจึงตามไปยังแกตส์บี้ด้วยความเข้าใจผิดว่าแกตส์บี้ตั้งใจขับรถชนเมอร์เทิล หลังจากที่เขายิงแกตส์บี้แล้ว เขาก็ยิงตัวตาย ส่วนนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* ดิค จิตแพทย์หนุ่มผู้มีอนาคตไกลกลับต้องมาทำหน้าที่การงานและอนาคตอันสดใสของเขาเพื่ออุทิศเวลาให้กับการดูแลนิโคล ภรรยาสาวซึ่งป่วยเป็นโรคประสาท ชีวิตของเขาตกต่ำลงเรื่อยๆ จนท้ายที่สุดอนาคตของดิคทั้งหมดต้องพังทลาย ส่วนเรื่อง *This Side of Paradise* ก็มีแนวคิดดังกล่าวแฝงอยู่ แต่ไม่เด่นชัดเท่านวนิยายสองเรื่องดังกล่าวข้างต้น อะมอร์มีผิดหวังในความรักจากโรซาลินด์ แนวคิดดังกล่าวนี้มีที่มาจากความคิดของฟิตซ์เจอร์อัลด์ที่ว่าการทำงานกับเซลดดาเป็นการบั่นทอนพลังในตัวของเขา ดังที่เขียนไว้ในจดหมายซึ่งเขียนถึงลูกสาวเมื่อ ค.ศ. 1938 ว่า เมื่อเขายังหนุ่ม เขา "มีชีวิตอยู่กับความฝันอันยิ่งใหญ่" เซลดดาเป็นอุปสรรคต่อความปรารถนาของเขา เพราะเธอต้องการให้เขา "ทำงานให้มากเท่าที่เธอต้องการ แต่ไม่เพียงพอสำหรับความฝันของเขา" ฟิตซ์เจอร์อัลด์กล่าวว่า เมื่อเซลดดาป่วย "มันสายเกินไปสำหรับผมที่จะชดเชยสิ่งต่างๆ ที่สูญเสียไป ผมได้ใช้พลังงาน จิตวิญญาณ และเรื่องราวต่างๆ ไปกับเธอจนหมดสิ้น..."⁴⁴

แนวคิดเรื่องความฝันแบบอเมริกัน คนอเมริกันต้องการจะประสบความสำเร็จและร่ำรวยตั้งแต่อยู่ในวัยหนุ่มสาว ฟิตซ์เจอร์อัลด์ยึดมั่นในความฝันแบบอเมริกันมาก เขาจึงนำมาใช้สร้างแนวคิดในนวนิยายเกือบทุกเรื่อง ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนจากตัวละครเอกในนวนิยาย ในนวนิยายเรื่องแรก *This Side of Paradise* ตั้งแต่วัยเด็ก อะมอร์มีความฝันว่าเขาต้องการจะเป็นบุคคลที่ยิ่งใหญ่ มีชื่อเสียง ร่ำรวย และเป็นที่ยอมรับ ในเรื่อง *The Great Gatsby* แกตส์บี้เป็นคนที่มีความมุ่งมั่นและมีระเบียบวินัยตั้งแต่เด็ก เขาเป็นมหาเศรษฐีตั้งแต่ยังหนุ่ม แกตส์บี้มีชีวิตอยู่ในวงสังคมชั้นสูง เขาใช้ของที่มีราคาแพง แต่วิธีการที่เขาใช้เพื่อให้เขาได้เงินมานั้นเป็นวิธีการที่ผิดกฎหมาย แกตส์บี้มีลักษณะเหมือนฟิตซ์เจอร์อัลด์มาก ดังที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์ได้กล่าวในจดหมายลงวันที่ 9 สิงหาคม ค.ศ. 1925 ถึงจอห์น ฟิล บิชอป เพื่อนสนิทตั้งแต่สมัยเรียนพรีนซ์ตันว่า "แกตส์บี้เริ่มตันออกมาเป็นคนหนึ่งที่ผม รู้จักและแล้วก็เปลี่ยนเป็นตัวผมเอง"⁴⁵ ฟิตซ์เจอร์อัลด์ยังคงเคยกล่าวไว้ในจดหมายที่ส่งต้นฉบับของ นวนิยายไปให้แม็กเวลล์ เพอร์คินอีกว่า "ผมรู้จักแกตส์บี้ดีกว่าที่รู้จักลูกๆ ของผมเองเสียอีก"⁴⁶ ส่วนอังเดร เล โว กล่าวไว้ว่า แกตส์บี้เป็นตัวละครที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์สร้างขึ้นเพื่อให้เป็นวีรบุรุษอย่างที่ปรารถนาจะเป็น แต่ไม่เคยได้เป็น⁴⁷

⁴⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 128.

⁴⁵ จันทนา ไชยจิต, ลักษณะความประพฤติตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายที่มีแก่นเรื่องสะท้อนชีวิตแบบอเมริกันในช่วงปี ค.ศ. 1920 – 1929, หน้า 136.

⁴⁶ Lehan, F. Scott Fitzgerald : *The Man and His Works*, p. 96.

⁴⁷ Le Vot, F. Scott Fitzgerald, p. 141.

ส่วนเรื่อง *Tender Is the Night* ดิค ไดเวอร์มีความฝันแบบอเมริกันอันยิ่งใหญ่ ดิคเป็นคนที่มีความมุ่งมั่นที่จะประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน เขากล่าวกับฟรานซ์ว่า เขาต้องการจะเป็นจิตแพทย์ที่ยิ่งใหญ่ ซึ่งคือคำพูดของฟิตซ์เจอร์ลด์ที่กล่าวกับเอ็ดมัน วิลสันว่า เขาต้องการจะเป็นหนึ่งในนักประพันธ์ผู้ยิ่งใหญ่⁴⁸ ดิคประสบความสำเร็จในชีวิตหลายๆ ด้าน การเรียนเขาได้รับทุนไปศึกษาในต่างประเทศ เมื่อทำงาน เขาก็เป็นนายแพทย์ที่มีความสามารถ ได้รับการยอมรับ และได้แต่งงานกับลูกสาวมหาเศรษฐี เขาจึงใช้ชีวิตอย่างสะดวกสบายในสังคมของผู้มีอันจะกิน ทำให้เขาไม่สามารถทำงานหรือเขียนตำราทางวิทยาศาสตร์ได้ดีเท่าที่เขาเคยทำได้ เช่นเดียวกับที่ฟิตซ์เจอร์ลด์ไม่สามารถสร้างสรรค์ผลงานที่มีคุณภาพได้อีกเป็นเวลาหลายปี หลังจากที่เขายืนยันนวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* จบในปี ค.ศ. 1924 จนกระทั่งในปี ค.ศ. 1933 ฟิตซ์เจอร์ลด์จึงเขียนนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* เสร็จ ชาลส์ อี. เซนกล่าวว่า ดิคคือจินตนาการของฟิตซ์เจอร์ลด์เกี่ยวกับตัวเองที่สูญเสียความสำคัญไป⁴⁹ ในขณะที่บรูซ แอล. เกรนเบิร์ก (Bruce L. Grenberge) กล่าวว่า *Tender Is the Night* เป็นนวนิยายแนวอัตชีวประวัติของฟิตซ์เจอร์ลด์ที่เปิดเผยตัวเองอย่างหมดเปลือก และการตกต่ำลงของดิค ไดเวอร์เป็นการทำนายอนาคตของฟิตซ์เจอร์ลด์⁵⁰ สอดคล้องกับความคิดของอาร์เธอร์ ไมเซนเนอร์ที่กล่าวว่า การแตกสลายของดิค ("crack up") ซึ่งเป็นคำที่ฟิตซ์เจอร์ลด์ใช้เรียกประสบการณ์ส่วนตัวของเขาที่พบกับเหตุการณ์เช่นเดียวกับดิคเกิดมาจากสิ่งที่ฟิตซ์เจอร์ลด์เรียกว่า "Tender Is the Night" ซึ่งเป็นบาดแผลที่เกิดขึ้นจากการสูญเสียความสำคัญ ทั้งดิคและฟิตซ์เจอร์ลด์เสียความเป็นตัวเองโดยไม่รู้ตัวว่ามันเกิดขึ้นเมื่อไร⁵¹ ฟิตซ์เจอร์ลด์และดิคค่อยๆ สูญเสียความสำคัญ ความสามารถในการทำงานไปโดยที่เขาทั้งคู่ไม่รู้สึกรู้สึกละเลย เหมือนกับการสูญเสียนั้นค่อยๆ คืบคลานมาอย่างนุ่มนวลในยามค่ำคืน ทั้งฟิตซ์เจอร์ลด์และดิคประสบความสำเร็จ เป็นคนที่มีความสำคัญ มีชื่อเสียงตั้งแต่อยู่ในวัยหนุ่ม แต่ความสำเร็จนั้นอยู่กับพวกเขาไม่นาน พวกเขาไม่สามารถสร้างสรรค์งานที่มีคุณภาพได้ตามที่พวกเขาหวัง ชื่อเสียงและความสำคัญก็ค่อยๆ เสื่อมลง เมื่อพวกเขาารู้สึกตัวก็สูญเสียชื่อเสียงและความสำคัญอันเป็นสิ่งที่พวกเขาภาคภูมิใจไปแล้ว

นวนิยายเรื่องสุดท้ายของฟิตซ์เจอร์ลด์ *The Last Tycoon* สตาเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ที่เก่ง เป็นที่เคารพนับถือของลูกน้องและคนที่ร่วมงานด้วย สตามีความฝันที่ยิ่งใหญ่และมุ่งมั่นที่จะทำให้ความฝันนั้นเป็นความจริง เขาประสบความสำเร็จตั้งแต่ยังอยู่ในวัยหนุ่ม ซึ่งแสดงให้เห็นความฝันแบบอเมริกันที่ฟิตซ์เจอร์ลด์ยึดมั่นมาตลอดชีวิตของเขา ฟิตซ์เจอร์ลด์ใช้ชีวิตตามความฝัน

⁴⁸ Meyers, Scott Fitzgerald : A Biography, p. 51.

⁴⁹ Shain, F. Scott Fitzgerald, p. 41.

⁵⁰ Poupard editor., Twentieth-Century Literary Criticism, p. 113.

⁵¹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 103.

แบบอเมริกัน นั่นคือ มีวัยหนุ่มสาว มีความสวยงาม มีเงิน ประสบความสำเร็จตั้งแต่ยังหนุ่ม ซึ่งฟิตซ์เจอร์ลด์ยึดมั่นในสิ่งเหล่านี้มาก⁵²

ด้านการดำเนินชีวิต ในนวนิยายเรื่อง *The Beautiful and Damned* แอนโทนีมีต้นแบบมาจากฟิตซ์เจอร์ลด์ แอนโทนีชอบไปร่วมงานเลี้ยงรื่นเริง ชอบดื่มสุรา ซึ่งการดื่มสุราทำให้ชีวิตของเขาตกต่ำลง อัดัม แพททริกอร์ธมากที่มากพบแอนโทนีและเพื่อนๆ ดื่มสุรากันจนเมามาย จนไม่ยกมรดกให้แอนโทนีเลย แอนโทนีและกลอเรียจึงต้องตกอยู่ในสภาพการเงินฝืดเคือง และทุกข์ทรมานเช่นเดียวกับดิกในเรื่อง *Tender Is the Night* ที่ดื่มสุราอย่างหนักจนทำให้เขาไม่ได้รับการยอมรับนับถือในการเป็นจิตแพทย์อีกต่อไป เขาต้องถอนหนี้ออกจากคลินิก ยิ่งไปกว่านั้น ดิกดื่มเหล้ามาจนไม่มีเรื่องชกต่อยกับคนขับแท็กซี่ และตำรวจที่โรงพัก อนาคตของเขาพังพินาศลงเพราะสุราเป็นสาเหตุประการหนึ่ง ความตกต่ำลงของตัวละครเอกทั้งสองตัวนี้สะท้อนให้เห็นอัตชีวประวัติของผู้ประพันธ์ ฟิตซ์เจอร์ลด์ดื่มสุราอย่างหนักจนเสื่องาน สุขภาพทรุดโทรม ดังจดหมายที่เขาเขียนถึงสก็อตต์ว่า "...but I struggled on for five years till my health collapsed, and all I cared about was drink and forgetting."⁵³

ฟิตซ์เจอร์ลด์ให้ตัวละครเอกของเขาในนวนิยายหลายเรื่องใช้ชีวิตบางช่วงในนิวยอร์ก เช่น แอนโทนีและกลอเรีย ในเรื่อง *The Beautiful and Damned* ทั้งสองคนใช้ชีวิตหลังการแต่งงานอยู่ที่นิวยอร์ก เมืองที่เต็มไปด้วยความสนุกสนาน งานเลี้ยง และการเดินร่ำ ส่วนแกตส์บี้ นิค ทอม และเดซี่ ในเรื่อง *The Great Gatsby* อาศัยอยู่ที่ลองไอแลนด์ เขตที่เต็มไปด้วยงานเลี้ยง แต่แกตส์บี้และนิคทำธุรกิจอยู่ในนิวยอร์ก ในขณะที่ทอมและเดซี่มีอพาร์ทเมนต์อยู่ที่นั่น นวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* หลังจากที่ไปพักอยู่ที่รีเวียร์า ฝรั่งเศส ดิกและนิโคลเดินทางกลับมาที่นิวยอร์กและใช้ชีวิตอยู่ที่นั่น ดิกเปิดคลินิกจิตแพทย์ร่วมกับฟรานซ์ เช่นเดียวกับฟิตซ์เจอร์ลด์และเซลดา พวกเขาย้ายไปอยู่ที่เกรทเนคในปี ค.ศ. 1922 แต่อยู่ได้เพียงสี่ปี ฟิตซ์เจอร์ลด์รู้สึกเบื่อหน่ายนิวยอร์กว่าเป็นเมืองที่เต็มไปด้วยงานเลี้ยง ผู้คนมีศีลธรรมเสื่อมลง พวกคนหนุ่มสาวเป็นคนเฉื่อยชาแต่รุนแรง และชอบทำตัวไร้ประโยชน์ เขาจึงพาครอบครัวไปอยู่ที่รีเวียร์า ฝรั่งเศส ซึ่งเขาใช้เป็นฉากในการเขียนนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night*

จากนวนิยายทั้งหมดของฟิตซ์เจอร์ลด์จะเห็นได้ว่า ตัวละครเอกชายส่วนใหญ่ล้วนมีลักษณะบางประการมาจากตัวฟิตซ์เจอร์ลด์เอง ดังที่ฟิตซ์เจอร์ลด์กล่าวว่า "ตัวละครทั้งหมดของ

⁵² Turnbull, *Scott Fitzgerald*, p. 107.

⁵³ Lehan, *F. Scott Fitzgerald : The Man and His Works*, p. 128.

ผมคือสกอตต์ ฟิตซ์เจอร์ลด์⁵⁴ เขาไม่สามารถเขียนให้ตัวละครมีลักษณะนอกเหนือไปจากตัวของเขาเองได้⁵⁵

3.2 ตัวละครที่มีต้นแบบจากครอบครัว

3.2.1 เซลดา

ครอบครัวของเซลดาเป็นครอบครัวที่มีฐานะดีและมีพื้นฐานทางสังคมที่ดี เป็นที่ยอมรับในสังคม บิดาเป็นผู้พิพากษาแห่งเมืองหลุยส์วิลล์ เซลดาได้รับความฉลาดจากบิดาและความใจดีจากมารดา แต่หล่อนก็มีนิสัยหลายอย่างที่แตกต่างจากบิดามารดาซึ่งเป็นพวกอนุรักษนิยม เซลดาเป็นคนสวย มีเสน่ห์ ทันสมัย ปราดเปรี้ยว ฉลาด หล่อนหวังให้พวกผู้ชายที่คบหาดูด้วยเป็นคนสุภาพ คอยดูแลหล่อน ต้องมีเงินและความสำคัญในวงสังคม เซลดาเป็นพวกแฟลบเปอร์ กล้า ใจร้อน มักจะทำในสิ่งที่ตนเองต้องการ ความเป็นคนสวยทำให้หล่อนมั่นใจในตนเอง แต่หล่อนก็มีความอ่อนโยนและเป็นสุภาพสตรีด้วย เซลดาออกไปเที่ยวกับพวกทหารเสมอๆ หล่อนสูบบุหรี่ซึ่งเป็นของต้องห้ามสำหรับผู้หญิงในสมัยนั้น หล่อนไม่เห็นว่าการกอดจูบเป็นเรื่องเสียหาย บางครั้งบิดามารดาก็ปล่อยให้หล่อนทำอะไรตามใจชอบ บางครั้งบิดาก็จะตำหนิเมื่อเซลดากลับบ้านดึกๆ และสั่งห้ามหล่อนไปเที่ยวงานเลี้ยง แต่เซลดาไม่เชื่อฟัง

ในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* ฟิตซ์เจอร์ลด์สร้างโรซาลินด์โดยนำลักษณะนิสัยบางส่วนมาจากเซลดา เช่น โรซาลินด์เป็นหญิงสาวสวย สมัยใหม่ สูบบุหรี่ ดื่มเหล้า ปล่อยให้ตัวเองกับการที่มีผู้ชายมารุมรักเธอ เธอเป็นคนรักสวยรักงาม ชอบความสะดวกสบาย ต้องการรักรวยที่จะไม่ต้องลำบาก ไม่รับผิดชอบ และไม่สนใจงานบ้าน ดังที่เธอกล่าวว่า เธอไม่ต้องการจะรับผิดชอบงานบ้าน เธอสนใจแต่เรื่องความสวยความงามเท่านั้น "... I dread responsibility. I don't want to think about pots and kitchens and brooms. I want to worry whether my legs will get slick and brown when I swim in the summer."⁵⁶

โรซาลินด์บอกอะมอร์รี่ว่าผู้ชายชอบวิธีจูบของเธอ เธอเคยจูบกับผู้ชายมาหลายสิบคนและจะจูบอีกเป็นสิบๆ คน "I've kissed dozens of men. I suppose I'll kiss a dozen more.... Most people like the way I kiss."⁵⁷ คำพูดเหล่านี้เป็นคำพูดของเซลดา "หล่อนเคยจูบกับผู้ชาย

⁵⁴ Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 79.

⁵⁵ Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, p. 88.

⁵⁶ Fitzgerald, *This Side of Paradise*, p. 196.

⁵⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 175 – 176.

มาแล้วเป็นพันๆ คน และตั้งใจว่าจะจูบอีกต่อๆ ไปอีกพันๆ คน"⁵⁸ ในทำนองเดียวกัน นวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* เดซีเคยบอกให้นิคจูบเธอหากเขาต้องการ และอีกครั้งหนึ่งเมื่อทอมเดินออกไปจากห้อง เดซีบอกแกตส์บี้ให้จูบเธอต่อหน้านิกและจอร์แดน เหมือนกับที่เซลดาเคยบอกให้แมคเคจส์ (McKaig's) จูบเธอขณะที่นั่งรถแท็กซี่กลับบ้านในเย็นวันหนึ่ง ทั้งๆ ที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์นั่งอยู่ในรถคันนั้นด้วย⁵⁹ เจฟฟรี เมเยอร์ส (Jeffrey Meyers) ผู้ศึกษาชีวประวัติของฟิตซ์เจอร์อัลด์อย่างละเอียดกล่าวว่า เซลดาชอบยั่วฟิตซ์เจอร์อัลด์โดยการแสดงความรักหรือมีความสัมพันธ์กับเพื่อนของฟิตซ์เจอร์อัลด์⁶⁰ ส่วนเรื่อง *Tender Is the Night* เซลดาเป็นต้นแบบร่วมของโรสแมรี่ คำพูดของ โรสแมรี่ที่คุยกับดิกเรื่องความสัมพันธ์กับผู้ชายเป็นคำพูดของเซลดา เธอเอ่ยปากขอให้ดิกจูบเธอและมีความสัมพันธ์กับเธอหลายครั้ง ครั้งหนึ่งเมื่อดิกถามเธอเรื่องความสัมพันธ์กับผู้ชายคนอื่น โรสแมรี่ตอบว่า เธอเคยนอนกับผู้ชายมาแล้วหกหรือสี่สิบคน "I've slept with six hundred and forty men."⁶¹

ในนวนิยายเรื่อง *The Beautiful and Damned* จะเห็นได้ชัดเจนว่ากลอเรียนั้นถอดแบบมาจากแม่พิมพ์คือเซลดา ทั้งบุคลิกลักษณะและอุปนิสัย กลอเรียเป็นคนสวย เป็นหญิงสาวที่เป็นดาวเด่นในสังคม มั่นใจในตนเอง กล้า เป็นหญิงสาวสมัยใหม่ ดึ่มเหล้า สูบบุหรี่ รักสวยรักงาม ไม่มีความเป็นแม่บ้านแม่เรือน มีบุคลิกที่แข็งแกร่งกว่าแอนโทนี เช่นเดียวกับเซลดาซึ่งมีบุคลิกแข็งแกร่งกว่าฟิตซ์เจอร์อัลด์⁶² เนื่องจากมีงานเลี้ยงที่อาร์ทเมนต์เสมอๆ และกลอเรียไม่สนใจดูแลบ้านเรือน อาร์ทเมนต์ที่แอนโทนีและกลอเรียอาศัยอยู่จึงอบอวลไปด้วยกลิ่นบุหรี่ สกปรก ข้าวของวางไว้เกลื่อนกลาด ไม่เป็นระเบียบ

... There was the odor of tobacco always—both of them smoked incessantly; it was in their clothes, their blankets,

...

⁵⁸ จันทนา ไชยชิต, ลักษณะความประพฤติตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายที่มีแก่นเรื่องสะท้อนชีวิตแบบอเมริกันในช่วงปี ค.ศ. 1920 – 1929, หน้า 147.

⁵⁹ Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, p. 91.

⁶⁰ Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 72.

⁶¹ Fitzgerald, *Tender Is the Night*, p. 266.

⁶² Arbor, *The art of F. Scott Fitzgerald*, p. 45.

There had been many parties—people broke things; people became sick in Gloria bathroom; people spilled wine; people made unbelievable messes of the kitchenette.⁶³

ภาพของอพาร์ทเมนท์ดังกล่าวนำมาจากชีวิตจริงของฟิตซ์เจอร์ลด์และเซลดา ในปีแรกของการแต่งงาน ฟิตซ์เจอร์ลด์และเซลดาอาศัยอยู่ในอพาร์ทเมนท์ซึ่งเหมือนเป็นเพียงที่กินและที่นอนแมคเคจส์ ซึ่งเป็นเพื่อนของครอบครัวฟิตซ์เจอร์ลด์บ่งถึงความไม่เป็นระเบียบว่า อพาร์ทเมนท์ซึ่งทั้งคู่อาศัยอยู่ที่เวสต์พอร์ต (Westport) นั้นเป็นเหมือน “เล้าหมู”⁶⁴ เช่นเดียวกับที่ลอร์ดัน แคมเบล (Lawton Campbell) ซึ่งเคยเป็นแขกไปรับประทานอาหารที่อพาร์ทเมนท์และพบฟิตซ์เจอร์ลด์และเซลดาอยุ่ในห้องนอน ภาชนะใส่อาหารข้าววางอยู่บนที่นอนที่ยังไม่ได้เก็บ และมีร่องรอยของอาหารมือเย็นของเมื่อวาน ก้นบูทรี และต้นฉบับกระจายอยู่ทุกแห่ง⁶⁵

กลอเรียต้องการมีชีวิตความเป็นอยู่ที่หรูหราสะดวกสบาย ต้องการข้าวของเครื่องใช้ที่มีราคาแพง แม้แต่ในช่วงที่แอนโทนีไม่มีเงิน เธอยังต้องการจะซื้อเสื้อขนสัตว์ นาฬิกาฝังเพชร นิลย์ดังกล่าวเป็นนิลย์ของเซลดาที่ต้องการให้ฟิตซ์เจอร์ลด์ทำงานอย่างหนัก เพื่อจะหาเงินมาให้เธอซื้อข้าวของ เสื้อผ้าเครื่องประดับราคาแพง โดโรที พาร์เกอร์ (Dorothy Parker) มีความเห็นเช่นเดียวกับมารดาของเซลดาว่า การที่เซลดาต้องการความเป็นอยู่ที่หรูหราทำให้ฟิตซ์เจอร์ลด์ต้องผลิตงานที่มีคุณภาพต่ำแต่ได้เงินมาก⁶⁶

ฟิตซ์เจอร์ลด์จะเขียนจดหมายถึงสกอตตี้ว่า กลอเรียมีนิสัยที่หยาบคายและน่ารำคาญกว่าเซลดา แต่มีความสุขและการแสดงออกบางอย่างที่เหมือนเซลดา⁶⁷ ส่วนชาร์ลส์ อี. เซน (Charles E. Shain) ศาสตราจารย์แห่งวิทยาลัยคาร์ลตัน (Carleton College) ผู้ศึกษาวรรณกรรมและชีวประวัติของฟิตซ์เจอร์ลด์ กล่าวว่า นวนิยายเรื่อง *The Beautiful and Damned* นี้ขายดี เนื่องจากมีข่าวลือว่านวนิยายเรื่องนี้เป็นอัตชีวประวัติของฟิตซ์เจอร์ลด์และเซลดา ซึ่งในความเป็นจริงแล้วก็มีหลายส่วนที่เป็นเรื่องจริง เซลดาเองยอมรับว่ามีบันทึกและจดหมายของเธอบางฉบับ ปรากฏอยู่ในนวนิยาย⁶⁸

⁶³ Fitzgerald, *The Beautiful and Damned*, pp. 295 - 296.

⁶⁴ Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 73.

⁶⁵ Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, p. 90.

⁶⁶ Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 72.

⁶⁷ Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, p. 99.

⁶⁸ Shain, *F. Scott Fitzgerald*, pp. 30 - 31.

ในเรื่อง *The Great Gatsby* เซลดาเป็นต้นแบบของเดซี่ ซึ่งเป็นหญิงสาวสวย มีคนหมายปองมากมาย เป็นหญิงสูงค่าที่เห็นแก่เงิน การแต่งงานของเธอมีเงินเป็นปัจจัยสำคัญกว่าความรัก แกตส์บีก็กล่าวกับนิคว่า เสียงของเดซี่เต็มไปด้วยเงิน เธอเป็นหญิงสูงค่าประหนึ่งเป็นธิดาของพระราชินี

"Her voice is full of money," he said suddenly.

That was it. I'd never understood before. It was full of money – that was the inexhaustible charm that rose and fell in it, the jingle of it, the cymbals' song of it. ... High in a white palace the king's daughter, the golden girl..."⁶⁹

ความคิดเช่นนี้เหมือนกับความคิดของฟิตซ์เจอร์อัลด์ที่ว่า เซลดาเป็นหญิงที่มีราคาแพง เพอร์คิน กล่าวไว้ว่า ฟิตซ์เจอร์อัลด์ต้องการให้เซลดามีทุกสิ่งทุกอย่างที่ดีที่สุด เขามักจะซื้อเครื่องเพชรพลอยราคาแพงให้หล่อน บางครั้งเมื่อเซลดาโกรธ เธอก็จะขว้างปาเครื่องเพชรเหล่านี้ทิ้ง⁷⁰ เดซี่เป็นภาพจำลองของเซลดาในเรื่องนี้ ในวันเลี้ยงฉลองแต่งงานระหว่างเดซี่กับทอม บุคคานัน เดซี่ขว้างสร้อยไข่มุกราคาสามแสนห้าหมื่นดอลลาร์ทิ้งถึงชยะด้วยอารมณ์ที่ขุ่นมัว ดังที่จอร์แดนเล่าให้นิคฟังว่า เดซี่ล้วงสร้อยไข่มุกออกมาจากตะกร้าทิ้งชยะ และให้เธอนำไปคืนทอม พร้อมกับบอกทอมว่าเธอเปลี่ยนใจจะไม่แต่งงานกับเขาแล้ว

She [Daisy] groped around in a waste-basket she had with her on the bed and pulled out the string of pearls. "Take 'em downstairs and give 'em back to whoever they belong to. Tell 'em all Daisy's change' her mine. Say : 'Daisy's change' her mine!"⁷¹

นอกจากนี้ คำพูดของเดซี่บางประโยคคือคำพูดของเซลดา เช่น คำพูดที่เธอพูดกับแกตส์บี นิค จอร์แดนและทอมว่า "บ่ายวันนี้ เราจะทำอะไรดี แล้วอีกสามสิบปีข้างหน้าล่ะ "What'll we do with ourselves this afternoon ... And the day after that, and the next thirty years?"⁷² หรือ

⁶⁹ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, p. 126.

⁷⁰ ฉันทนา ไชยชิต, *ลักษณะความประพฤติดัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายที่มีแก่นเรื่องสะท้อนชีวิตแบบอเมริกันในช่วงปี ค.ศ. 1920 – 1929*, หน้า 170.

⁷¹ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, p. 83.

⁷² Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, pp. 172 - 173.

ประโยคที่เดซี่กล่าวว่าเธอต้องการให้ลูกสาวของเธอสวยแต่ใจ “I’m glad it’s a girl. And I hope she’ll be a fool—that the best thing a girl can be in this world, a beautiful little fool.” เป็นคำพูดของเซลดา เมื่อเธอทราบว่าคุณเป็นผู้หญิง เธอร้องว่า “I hope it’s beautiful and a fool—a beautiful little fool”⁷³

เรื่อง *Tender Is the Night* ใน *General Plan* ฟิตซ์เจอร์ลด์เขียนไว้ว่าจะนำลักษณะบางอย่างของเซลดามาสร้างเป็นนิโคล “She is an innocent, widely read but with no experience and no orientation except what he supplies her. Portrait of Zelda – that is, a part of Zelda.”⁷⁴

ในเดือนเมษายน ค.ศ.1930 เซลดาป่วยต้องเข้ารับการรักษาอาการทางประสาท ในช่วงนี้ ฟิตซ์เจอร์ลด์หยุดงานเขียนและดูแลเซลดาอย่างดี หลังจากที่เซลดาหายป่วยแล้วได้กลับมาที่มอนทิงโอมรี ในเดือนตุลาคม ค.ศ. 1931 ฟิตซ์เจอร์ลด์ไปทำงานที่ฮอลลีวูด เมื่อเขากลับมาอยู่สหรัฐอเมริกาเป็นการถาวรในปี ค.ศ. 1931 เขาเลือกมาอยู่ที่บัลติมอร์ (Baltimore) เพื่อให้ใกล้กับโรงพยาบาลที่เซลดาได้รับการรักษาอยู่ ในเดือนมกราคม ค.ศ. 1932 เซลดากลับมาป่วยอีก ฟิตซ์เจอร์ลด์ได้ช่วยเซลดาเขียนและตีพิมพ์นวนิยายชื่อ *Save Me the Waltz* เพื่อจะทำให้หล่อนหายเป็นปกติ⁷⁵ ในปลายปี ค.ศ. 1932 เซลดาป่วยเป็นครั้งที่ 3 อาการของเซลดาไม่มีทางรักษาให้หายเป็นปกติได้ เธอต้องอยู่โรงพยาบาลตลอดชีวิต เซลดาเสียชีวิตเมื่อ ค.ศ. 1947 เนื่องจากไฟไหม้โรงพยาบาล และหล่อนติดอยู่ที่เตียงชั้น 11

ครั้งหนึ่งเซลดาเคยมีอาการทางประสาทแย่งพวงมาลัยรถยนต์ขณะที่ฟิตซ์เจอร์ลด์ขับรถอยู่ จนทำให้เกิดอุบัติเหตุ⁷⁶ เฮมิงเวย์ (Hemingway) กล่าวไว้ใน *Moveable Feast* ว่าอุบัติเหตุครั้งนี้เกิดขึ้นกับรถเรโนลด์ส์ฟ้าของฟิตซ์เจอร์ลด์ ระหว่างการเดินทางจากเมืองไลอันส์ (Lyons) ไปปารีส⁷⁷ ฟิตซ์เจอร์ลด์จึงนำเหตุการณ์ดังกล่าวมาเขียนไว้ในเรื่อง *Tender Is the Night* หลังจากที่นิโคลทราบว่าคุณดีคอบมีความสัมพันธ์กับโรสแมรี อาการทางประสาทของเธอจึงกำเริบขึ้น ระหว่างทางที่ ดีคอบรถเรโนลด์ส์ฟ้ากลับบ้านที่ริเวียรา นิโคลพยายามจะแย่งพวงมาลัยทำให้รถตกหน้าผา

⁷³ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, p. 24.

⁷⁴ Poupard, editor, *Twentieth-Century Literary Criticism*, p. 85.

⁷⁵ Arbor, *The art of F. Scott Fitzgerald*, p. 7.

⁷⁶ Le Vot, *F. Scott Fitzgerald*, p. 124.

⁷⁷ Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 69.

ฟิตซ์เจอร์ลด์ยอมรับว่า ในบางครั้งเขาไม่ทราบได้เลยว่าทั้งเซลดตาและเขานั้นเป็นคนจริงๆ หรือเป็นเพียงตัวละครในนวนิยายเรื่องหนึ่งเรื่องใดที่เขาเขียนขึ้น⁷⁸

3.2.2 บิดามารดา

บิดาของฟิตซ์เจอร์ลด์ชื่อเอ็ดเวิร์ด ฟิตซ์เจอร์ลด์ (Edward Fitzgerald) มารดาชื่อแมรี แม็คควิลแลน (Mary McQuillan) มารดามาจากครอบครัวชาวไอริชที่ยากจนซึ่งอพยพมาอยู่ที่ สหรัฐ เมื่อ ค.ศ.1850⁷⁹ และประสบความสำเร็จในด้านการค้าขาย ฟิตซ์เจอร์ลด์เป็นบุตรชายคนเดียวของครอบครัวแคธอลิกระดับกลางค่อนข้างสูง (upper-middle class) ครอบครัวของเขาเป็นที่ยอมรับนับถือ โดยเฉพาะทางมารดาผู้ซึ่งได้รับมรดกจำนวนมากจากผู้เป็นตาที่ประสบความสำเร็จ ธุรกิจค้าส่งที่เซนต์พอล บิดาของฟิตซ์เจอร์ลด์เป็นชาวใต้ซึ่งสืบเชื้อสายจากตระกูลผู้ดี แต่ไม่เคยประสบความสำเร็จในด้านธุรกิจ เมื่อฟิตซ์เจอร์ลด์อายุได้หนึ่งขวบครึ่ง ธุรกิจเฟอร์นิเจอร์ของบิดาก็ประสบความล้มเหลว เมื่อปี ค.ศ.1898 บิดาได้งานเป็นพนักงานขายของบริษัทพรอคเตอร์แอนด์แกมเบล (Proctor & Gamble) ครอบครัวของเขาจึงได้อพยพไปยังเมืองบัฟฟาโล (Buffalo) รัฐนิวยอร์ก และในปี ค.ศ.1901 ครอบครัวฟิตซ์เจอร์ลด์ได้ย้ายไปยังเมืองไซราคิวส์ (Syracuse) และอยู่ที่นั่นจนกระทั่งปี ค.ศ. 1903⁸⁰ ในปี ค.ศ.1908 ได้กลับมาเซนต์พอลอีกครั้ง โดยไม่ประสบความสำเร็จในด้านการเงินนัก

ฟิตซ์เจอร์ลด์มักจะเขียนถึงบิดาโดยให้เขาเป็นตัวแทนของคุณค่าแบบเก่า สุภาพ กล้าหาญ และยึดมั่นในศีลธรรม ในนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* พ่อของฟิตซ์เจอร์ลด์ถูกนำมาเขียนเป็นพ่อของดิก พ่อซึ่งเป็นตัวแทนของคุณงามความดี เป็นแบบอย่างของสุภาพบุรุษ กล้าหาญ และยึดมั่นในศีลธรรม เป็นที่รักของลูกชาย ความเคารพรักของดิกที่มีต่อพ่อถูกถ่ายทอดมาจากความนับถือพ่อของฟิตซ์เจอร์ลด์ ดังที่ข้อความที่เขาเขียนเมื่อพ่อเขาเสียชีวิตในปี 1931 ซึ่งผู้ที่อ่านนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* จะรับรู้ถึงความรักที่ฟิตซ์เจอร์ลด์มีต่อพ่อได้ ฟิตซ์เจอร์ลด์กล่าวว่าเขาเราพ่อของเขาลึกลงไปในชีวิตได้สำนึก ทั้งในสิ่งที่พ่อคิดและพ่อทำ "I love my father – always deep in my subconscious I have referred judgments back to him, to what he would have thought or done."⁸¹

⁷⁸ ฉันทนา ไชยชิต, ลักษณะความประพุดิตตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายที่มีแก่นเรื่องสะท้อนชีวิตแบบอเมริกันในช่วงปี ค.ศ. 1920 – 1929, หน้า 153.

⁷⁹ Arbor, *The art of F. Scott Fitzgerald*, pp.1 – 2.

⁸⁰ Le Vot, *F.Scott Fitzgerald*, p. 6.

⁸¹ Poupard, editor, *Twentieth-Century Literary Criticism*, p. 110.

ริชาร์ด ดี. เลฮาน (Richard D. Lehan) นักวรรณคดีผู้ศึกษาชีวิตและผลงานของ ฟิตซ์เจอร์ลด์อย่างลึกซึ้ง กล่าวไว้ในหนังสือ *F. Scott Fitzgerald : The Man and His Works* ว่า คำพูดที่แสดงความรู้สึกเสียใจของดิกเมื่อพ่อตายคือ คำพูดของฟิตซ์เจอร์ลด์เมื่อพ่อของเขาตายที่เขียนไว้ในบทความที่ไม่ได้ตีพิมพ์ โดยเลฮานเปรียบเทียบคำพูดของดิกและฟิตซ์เจอร์ลด์ไว้

“The Death of My Father”

I loved my father – always deep in my subconscious I have referred judgements back to him, [to] what he would have ... I was born several months after the sudden death of my two elder sisters and he felt what the effect of this would be on my mother, that he would be my only moral guide. ... He came of tired stock with very little left of vitality and mental energy but he managed to raise a little for me.

Tender Is the Night

Dick loved his father – again and again he referred judgements to what his father would probably have thought or done. Dick thought or done. was born several months after the death of two young sisters and his father, guessing what would be the effect on Dick's mother, had saved him from a spoiling by becoming his moral guide. He was of tired stock yet he raised himself to the effort.⁸²

เมื่ออยู่ในวัยเด็ก แม่มีอิทธิพลต่ออะมอรีมาก เช่นเดียวกับที่นางฟิตซ์เจอร์ลด์มีบทบาทในการดำเนินชีวิตของฟิตซ์เจอร์ลด์อย่างมาก ทั้งอะมอรีและฟิตซ์เจอร์ลด์ไม่รักแม่ ฟิตซ์เจอร์ลด์กล่าวว่าเพราะแม่ตามใจจนทำให้เขาเสียนิสัย “I wasn't fond of my mother, who spoiled me.”⁸³

แกตส์บีคิดว่าเขาเป็นลูกชายของพระเจ้า เขาไม่ยอมรับพ่อแม่ของตนเอง หลังออกจากบ้าน เขาเปลี่ยนชื่อ ปลอมประวัติความเป็นมาของตนเอง นิคกล่าวว่าแกตส์บีไม่เคยยอมรับพ่อแม่ของเขา เขาคิดว่าเขาเกิดมาจากความคิดของตนเอง เขาเป็นลูกชายของพระเจ้า⁸⁴ การไม่ยอมรับในตัว

⁸² Lehan, *F. Scott Fitzgerald : The Man and His Works*, pp. 138-139.

⁸³ เรื่องเดียวกัน, หน้า 15.

⁸⁴ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, p. 105.

พ่อแม่ของแกตส์บีที่น่าจะมาจากความไม่ยอมรับ ไม่ภาคภูมิใจในตัวพ่อแม่ของฟิตซ์เจอร์อัลด์
เลขานกล่าวว่า ฟิตซ์เจอร์อัลด์ปฏิเสธพ่อแม่ของตนเอง⁸⁵

3.3 ตัวละครที่มีต้นแบบจากเพื่อนและคนรู้จัก

ฟิตซ์เจอร์อัลด์นำเรื่องราวหรือบุคลิกลักษณะของเพื่อนหรือคนที่เขารู้จักมาเป็นต้นแบบหรือต้นแบบร่วมในการสร้างตัวละครในนวนิยายของเขา ได้แก่

3.3.1 เจนีวรา คิง เป็นผู้หญิงคนแรกที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์รัก เธอเป็นต้นแบบร่วมของโรซาลินด์ ในเรื่อง *This Side of Paradise* โรซาลินด์เป็นหญิงสาวสวย ร่ำรวย และเป็นดาวเด่นในสังคมอันทันสมัย ความรักที่อะมอร์มีต่อโรซาลินด์เป็นความรักที่ผิดหวังเพราะโรซาลินด์ไปแต่งงานกับคนอื่น ส่วนเจนีวราก็เป็นหญิงสาวที่เด่นดัง สวย และร่ำรวย แม้ว่าเธอจะมีใจให้ฟิตซ์เจอร์อัลด์ แต่เธอก็กลับแต่งงานไปกับคนอื่นทำให้ฟิตซ์เจอร์อัลด์ต้องเสียใจ เจนีวรายังเป็นต้นแบบของอิสซาเบลในนวนิยายเรื่องเดียวกัน อิสซาเบลเป็นสาวสวยทันสมัย มีฐานะดี นอกจากนี้นักวิจารณ์วรรณกรรมที่ได้ศึกษาชีวประวัติของฟิตซ์เจอร์อัลด์หลายคนเห็นว่า บุคลิกลักษณะของเจนีวรายังปรากฏอยู่ในกลอเรียในเรื่อง *The Beautiful and Damned* และเดซี่ในเรื่อง *The Great Gatsby* ด้วย

3.3.2 บาทหลวงซิกเกอนี เวบสเตอร์ เฟย์ ฟิตซ์เจอร์อัลด์นำเรื่องราวและความสัมพันธ์ระหว่างเขากับบาทหลวงเฟย์มาเขียนไว้ในนวนิยายเรื่อง *This Side of Paradise* โดยบาทหลวงเฟย์เป็นแม่แบบของบาทหลวงดาร์ซี ผู้ซึ่งเป็นผู้ที่คอยสั่งสอน ดูแล ห่วงใย และชี้แนะแนวทางในการดำเนินชีวิตแก่อะมอร์ ตั้งแต่ที่เขาเริ่มเข้าเรียนในโรงเรียนเซนต์ริจิส ซึ่งดาร์ซีสอนหนังสืออยู่ ความรักและความผูกพันระหว่างฟิตซ์เจอร์อัลด์และบาทหลวงเฟย์ถูกถ่ายทอดมาเป็นความรักของอะมอร์และบาทหลวงดาร์ซี

3.3.3 นางซิชิลีเย เทเลอร์ เธอเป็นญาติทางพ่อของฟิตซ์เจอร์อัลด์ เธอเป็นแม่ม่ายลูกติดที่ใจดี เป็นต้นแบบของแม่ม่ายที่น่ารักในเรื่อง *This Side of Paradise* ระหว่างช่วงหยุดพักเรียนที่พรินซ์ตัน อะมอร์ได้ไปเยี่ยมญาติทางฝ่ายพ่อชื่อคลารา แม่ม่ายสาวที่น่ารัก อะมอร์หลงรักเธอเช่นเดียวกับที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์หลงรักซิชิลีเย

⁸⁵ เรื่องเดียวกัน, หน้า 28.

3.3.4 **อีดิท คัมมิงส์** (Edith Cummings) เป็นต้นแบบของจอร์แดน เบเกอร์ ในนวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* จอร์แดนเป็นหญิงสาวสมัยใหม่ เป็นนักกอล์ฟ ซึ่งฟิตซ์เจอร์รัลด์กล่าวถึงความคล้ายคลึงกันระหว่างจอร์แดนและอีดิท คัมมิงส์ไว้ในจดหมายที่เขียนจากโรมถึงแม็กเวลล์ เพอร์กินส์ (Maxwell Perkins) ลงวันที่ 20 ธันวาคม ค.ศ.1924 ว่า ทั้งสองคนมีลักษณะที่เหมือนกันคือ เป็นนักกอล์ฟที่มีชื่อเสียง เคยได้รับรางวัลชนะเลิศในการแข่งขันกอล์ฟระดับชาติ และเคยโกงในการแข่งขัน⁸⁶ นอกจากนี้จอร์แดนยังเป็นเพื่อนรุ่นน้องที่ใกล้ชิดกับเดซี่ ซึ่งเป็นคนรักของแกตส์บี้ เช่นเดียวกับที่อีดิท คัมมิงเป็นเพื่อนสนิทของเจนีวรา ซึ่งเป็นหญิงสาวที่ชอบพอกอยู่กับฟิตซ์เจอร์รัลด์

3.3.5 **อาร์โนลด์ รอท สไตน์** (Arnold Roth Stein) เป็นต้นแบบของเมเยอร์ วูล์ฟเชม ในนวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* วูล์ฟเชมเป็นเจ้าของธุรกิจผิดกฎหมาย ทั้งขายเหล้าเถื่อน ทั้งก่ออาชญากรรม เรื่องราวของอาร์โนลด์ได้ถูกนำมาตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์นิวยอร์กไทมส์ (New York Times) ฉบับวันที่ 14 พฤศจิกายน ค.ศ. 1922 เขาเริ่มตั้งแต่การเป็นเจ้าของบ่อนเล็กๆ จนกระทั่งกลายเป็นเจ้าของธุรกิจผิดกฎหมายในนิวยอร์ก มีธุรกิจเบื้องหลังคือธุรกิจค้าเหล้าเถื่อน⁸⁷

3.3.6 **เอ็ดเวิร์ด เอ็ม. ฟูลเลอร์** (Edward M. Fuller) เป็นต้นแบบร่วมของแกตส์บี้ในนวนิยายเรื่อง *The Great Gatsby* ฟิตซ์เจอร์รัลด์ต้องการหาข้อมูลของคนที่ทำธุรกิจผิดกฎหมายที่มีลักษณะสอดคล้องกับที่เขาจินตนาการไว้คือ เป็นสุภาพบุรุษที่ร่วงรอยจากการทำธุรกิจผิดกฎหมาย ใช้ชีวิตอย่างมหาเศรษฐี ตั้งแต่บัดนี้ ฟูลเลอร์เป็นเพื่อนบ้านของฟิตซ์เจอร์รัลด์ที่เกรทเนค เขาใช้ฟูลเลอร์ ซึ่งด้านหนึ่งอยู่เบื้องหลังการทำธุรกิจค้าเหล้าเถื่อนของอาร์โนลด์ รอท สไตน์ ส่วนอีกด้านหนึ่งทำธุรกิจค้าหูน เป็นต้นแบบร่วมของแกตส์บี้ เลซานกล่าวว่า ฟิตซ์เจอร์รัลด์แสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่าแกตส์บี้เหมือนกับฟูลเลอร์ ทั้งสองทำธุรกิจค้าเหล้าเถื่อนและค้าหูน คำพูดของฟิตซ์เจอร์รัลด์ที่ว่า "แกตส์บี้เริ่มจากคนที่ผมรู้จักและแล้วก็เปลี่ยนมาเป็นตัวผมเอง" คนรู้จักที่ฟิตซ์เจอร์รัลด์กล่าวถึงนั้นก็คือเอ็ดเวิร์ด ฟูลเลอร์นั่นเอง⁸⁸

3.3.7 **เอ็ดเวิร์ด โจซาน** (Edward Jozan) เป็นต้นแบบร่วมของแกตส์บี้ในเรื่อง *The Great Gatsby* แกตส์บี้เป็นชู้กับเดซี่ ซึ่งเป็นผู้หญิงที่แต่งงานมีครอบครัวแล้ว เช่นเดียวกับทอมมีบาร์บานในเรื่อง *Tender Is the Night* ซึ่งเป็นชู้กับนิโคล ทั้งที่เขาทราบดีว่าดีคเป็นสามีของนิโคล ทั้งแกตส์บี้และทอมมีต่างก็ต้องการให้คนรักของตนบอกสามีของเธอว่า "เธอไม่เคยรักเขา" โจซาน

⁸⁶ Lehan, F. Scott Fitzgerald : *The Man and His Works*, p. 91.

⁸⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 97 - 99.

⁸⁸ เรื่องเดียวกัน, หน้า 96 - 100.

เป็นนักบินชาวฝรั่งเศส เขาเป็นชู้กับเซลดา เมื่อฟิตซ์เจอร์อัลด์ทราบเรื่องความสัมพันธ์ระหว่างเซลดา กับโจชานก็ล่องเลยไปมากแล้ว ฟิตซ์เจอร์อัลด์จึงนำเรื่องราวโจชานมาเขียนเป็นชายชู้ในนวนิยายทั้งสองเรื่องดังกล่าว

3.3.8 เจอร์ลัด เมอร์ฟี (Gerald Murphy) เป็นต้นแบบร่วมของดิก ในเรื่อง *Tender Is the Night* ดิกเป็นผู้ชายที่น่าชื่นชม เป็นที่รักของคนที่ได้รู้จัก เขาเป็นจุดศูนย์กลางของกลุ่มคนที่อยู่ร่วมกัน ดิกประสบความสำเร็จตั้งแต่ยังหนุ่ม เขาประสบความสำเร็จในการทำงานเป็นจิตแพทย์ที่มีความสามารถ ให้ชีวิตอยู่ในวงสังคมชั้นสูง ภาพของความสวยงามและความสำเร็จในชีวิตของดิกนี้มาจากชีวิตจริงของเจอร์ลัด เมอร์ฟี บุคคลที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์พบในปารีสเมื่อปี ค.ศ. 1924 ฟิตซ์เจอร์อัลด์ประทับใจในบุคลิกที่ดูสบายๆ ของเมอร์ฟี วิถีชีวิตในสังคมชั้นสูง และความหรูหราของสังคมที่เขาอาศัยอยู่ เลฮานกล่าวว่า ฟิตซ์เจอร์อัลด์เคยเขียนไว้ว่า “เมื่อผมชอบใครคนหนึ่ง ผมต้องการที่จะเป็นเหมือนคนคนนั้น ผมต้องการที่จะสูญเสียความเป็นตัวของผมเองและเป็นเหมือนเขา” เมื่อฟิตซ์เจอร์อัลด์สร้างดิก ไดเวอร์ขึ้นมา จึงเป็นการตอบสนองของความต้องการดังกล่าว ฟิตซ์เจอร์อัลด์ได้สร้างดิกให้มีลักษณะที่ประสมประสานกันระหว่างเขาและเมอร์ฟี⁸⁹ อังเดร เล โว กล่าวว่า ดิก ในตอนเริ่มต้นคือเจอร์ลัด เมอร์ฟี ผู้ซึ่งสง่างาม ใจกว้าง กล้าที่จะทำทุกสิ่ง และพร้อมที่จะทำทุกอย่าง⁹⁰

ช่วงที่ไปอยู่ที่ฝรั่งเศส ฟิตซ์เจอร์อัลด์และเซลดาได้รู้จักกับครอบครัวเมอร์ฟีซึ่งร่ำรวย ครอบครัวนี้มีบ้านอยู่ที่แอนทีบส์ (Antibes) อันเป็นสถานที่ที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์ชอบและได้นำมาเขียนไว้ในเรื่อง *Tender Is the Night* ฟิตซ์เจอร์อัลด์ชื่นชมเจอร์ลัด เมอร์ฟีมากและนำมาเป็นต้นแบบของดิกในเรื่อง *Tender Is the Night*

ดิก ไดเวอร์เกิดจากการผสมผสานของบุคคลจริงๆ หลายคน นอกจากตัวเขาเองและเจอร์ลัด เมอร์ฟีแล้ว ฟิตซ์เจอร์อัลด์ยังตั้งใจจะให้ดิกมีลักษณะภายนอกมาจากเฮมิงเวย์ เบน ฟินนี่ อาร์ชี แมคคิลิส (Ben Finny Archie Mcliesh) และชาร์ลี แมคอาร์เธอร์ (Charley McArthur) อีกด้วย ดังที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์เขียนไว้ว่า “For his external qualities use anything of Gerald, Ernest, Ben Finny Archie Mcliesh, Charley McArthur or myself. He looks, though, like me.”⁹¹

3.3.9 ซารา เมอร์ฟี (Sara Murphy) เป็นต้นแบบร่วมของนิโคลในนวนิยายเรื่อง *Tender Is the Night* ภาพที่โรสแมรี่เห็นนิโคลครั้งแรกที่ชายหาดในริเวียร่าคือ ภาพของหญิงสาว

⁸⁹ เรื่องเดียวกัน, หน้า 124.

⁹⁰ Le Vol, F. Scott Fitzgerald, p. 208.

⁹¹ Poupard, editor, *Twentieth-Century Literary Criticism*, p. 86.

สวยที่สวมชุดว่ายน้ำ และใส่สร้อยคอไข่มุกสีขาวนึ่งอยู่ที่ชายหาด เป็นภาพเดียวกับที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์เห็น ชาร์่า เมอร์ฟี ริชาร์ด ดี. เลฮานกล่าวว่า ชาร์่ามักจะสวมสร้อยไข่มุกนึ่งอยู่ริมชายหาด เพราะเธอเชื่อว่าแสงแดดจะทำให้เกิดผลดีต่อไข่มุก⁹² นิโคลเป็นหญิงสาวสวยที่เกิดในตระกูลของมหาเศรษฐีจากชิคาโก เธอใช้ชีวิตอย่างหรูหราในวงสังคมชั้นสูง ท่องเที่ยวไปตามสถานที่ต่างๆ ในขณะที่ชาร์่าเป็นภรรยาของเจอร์อัลด์ เมอร์ฟี มหาเศรษฐี เธอมีวิถีชีวิตอยู่ในสังคมของคนรวย ท่องเที่ยวไปในประเทศต่างๆ

3.3.10 **หลุยส์ มอแรน** (Lois Moran) เธอเป็นดาราดาราภาพยนตร์สาวที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์พบในปี ค.ศ. 1927 ขณะที่เขาไปทำงานอยู่ที่กับบริษัทยูไนเต็ดอาร์ติสต์ (United Artists) มอแรนเป็นหญิงสาวที่น่ารักและดูอ่อนวัย ซึ่งเป็นต้นแบบของโรสแมรี่ในเรื่อง *Tender Is the Night* โรสแมรี่เป็นภาพจำลองของความน่ารัก ความสดใส และความสำเร็จของวัยหนุ่มสาว ความประทับใจที่ดิคมีต่อโรสแมรี่คือความประทับใจของฟิตซ์เจอร์อัลด์ที่มีต่อหลุยส์ มอแรน ในการเชิญแขกของครอบครัว ไดเวอร์มาร่วมงานเลี้ยงที่บ้าน ดิคชื่นชมโรสแมรี่มาก จนกระทั่งนิโคลเกิดอาการคลุ้มคลั่ง

3.3.11 **ซีล่า เกรแฮม** คนรักคนสุดท้ายของฟิตซ์เจอร์อัลด์ขณะที่เขาทำงานอยู่ที่ฮอลลีวูด ซีล่า เกรแฮมมาจากครอบครัวคนยากจน เกิดที่ลอนดอน บิดาตายตั้งแต่ยังเป็นทารก มารดาทำอาชีพชักรีด ต่อมาได้ไปอยู่สถานเลี้ยงเด็กกำพร้าเมื่ออายุ 6 ขวบ เมื่ออายุ 14 ปีได้ออกมาดูแลมารดาที่ป่วยและอีก 2-3 ปีต่อมามารดาก็ตาย ซีล่า เกรแฮมจึงทำงานเป็นคนรับใช้ เป็นพนักงานขายของ ได้แต่งงานเมื่ออายุ 17 ปี กับนักธุรกิจ ต่อมาได้ทำงานเป็นกรรมการหนังสือพิมพ์ และไปสหรัฐอเมริกา ที่สหรัฐอเมริกาซีล่า เกรแฮมได้ทำงานเป็นนักเขียนเรื่องให้กับนอร์ธอเมริกันนิวส์ เปเปอร์อัลไลแอนซ์ (North American Newspaper Alliance) หลังจากที่เปย์มายเธอได้หมั้นหมายกับนักเขียนคนหนึ่ง แต่เมื่อเธอได้พบกับฟิตซ์เจอร์อัลด์เธอก็ขอลอนหมั้น ฟิตซ์เจอร์อัลด์จำลองลักษณะบางประการของซีล่ามาสร้างเป็นแคทเธอรีนในนวนิยายเรื่อง *The Last Tycoon*

3.3.12 **จอห์น พิล บิชอป** เพื่อนนักศึกษาของฟิตซ์เจอร์อัลด์ที่พริ้นซ์ตันเป็นต้นแบบของโทมัส พาร์ค ดินวิลล์เลอร์ (Thomas Park D'Invilliers) ซึ่งเป็นเพื่อนนักศึกษาของอะมอรี ในเรื่อง *This Side of Paradise* ซึ่งโทมัสเป็นผู้ที่ช่วยชี้แนะเกี่ยวกับวรรณคดีให้อะมอรี ในขณะที่บิชอปมีส่วนสำคัญในการให้คำแนะนำหรือแลกเปลี่ยนความคิดเห็นด้านวรรณคดีแก่ฟิตซ์เจอร์อัลด์

⁹² Lehan, F. *Scott Fitzgerald : The Man and His Works*, p. 124.

เมเยอร์ส กล่าวว่า บิชอปและวิลสันให้คำแนะนำด้านกวีนิพนธ์แก่ฟิตซ์เจอร์รัลด์มากกว่าบรรดาอาจารย์ในพรินซ์ตันเสียอีก⁹³

3.3.13 **ทอมมี่ ฮิทช์คอค** (Tommy Hitchcock) เขาเป็นต้นแบบร่วมของทอมใน *The Great Gatsby* และทอมมี่ บาร์บานใน *Tender Is the Night* ทอมมี่ ฮิทช์คอคเป็นวีรบุรุษที่รอดชีวิตมาจากเยอรมันในสงครามโลกครั้งที่ 1 และเป็นนักโปโลที่ยิ่งใหญ่ของโลก เขาเป็นผู้ชายที่ตัวใหญ่ เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ โดยเฉพาะแขนซึ่งมีกล้ามเนื้อเป็นมัดๆ มาจากครอบครัวที่ฐานะดี มีเสน่ห์ โหดเหี้ยมและป่าเถื่อน⁹⁴ นิคบรรยายถึงทอมว่า เขามาจากครอบครัวมหาเศรษฐี เป็นนักกีฬาโปโล หยิ่งยโส ตัวใหญ่เต็มไปด้วยกล้ามเนื้อ ดังนี้

“Not even the effeminate swank of his riding clothes could hide the enormous power of that body—he seemed to fill those glistening boots until he strained the top lacing, and you could see a great pack of muscle shifting when his shoulder moved under his thin coat. It was a body capable of enormous leverage—a cruel body.”⁹⁵

ส่วนเดซี่บอกว่าทอมเป็นคนป่าเถื่อน ตัวใหญ่ และข่มขำ⁹⁶ ทอมมี่ บาร์บานเป็นทหาร เขาเป็นคนแข็งแรง ป่าเถื่อน ชอบความรุนแรง “He was tall and his body was hard but overspare save for the bunched force gathered in his shoulders and upper arms.”⁹⁷

3.3.14 **ริง แลตเนอร์** (Ring Lardner) เพื่อนนักประพันธ์ของฟิตซ์เจอร์รัลด์ ฟิตซ์เจอร์รัลด์ กล่าวว่า แลตเนอร์เป็นคนจริงจัง มีทิวี่ น่าเกรงขาม กล้าหาญ สุภาพ ขี้อาย ใจดี ร่าเริง และมีพลังดึงดูดที่จะทำให้คนรักพอๆ กับเกรงกลัว แลตเนอร์ดื่มสุราอย่างหนักจนกระทั่งป่วยหนักต้องเข้ารับการรักษาด่วนในโรงพยาบาล เมเยอร์ส กล่าวว่า ฟิตซ์เจอร์รัลด์นำลักษณะของแลตเนอร์มาสร้างเป็น เออบี นอร์ท นักแต่งเพลงที่ติดสุราในเรื่อง *Tender Is the Night* เพื่อเป็นของขวัญชิ้นสุดท้ายแก่

⁹³ Meyers, *Scott Fitzgerald : A Biography*, p. 25.

⁹⁴ เรื่องเดียวกัน, หน้า 104.

⁹⁵ Fitzgerald, *The Great Gatsby*, pp. 12 – 13.

⁹⁶ เรื่องเดียวกัน, หน้า 18.

⁹⁷ เรื่องเดียวกัน, หน้า 104.

แลตเนอร์⁹⁸ เอบ์เป็นนักแต่งเพลงที่มีความสามารถแต่ต้องสูญเสียความสามารถในการประพันธ์เนื่องจากติดสุรา ทำให้เขากลายเป็นคนที่ขมขื่น ขาดพลังในการดำรงชีวิตอยู่

เห็นได้ว่า ตัวละครส่วนใหญ่ในนวนิยายของฟิตซ์เจอร์อัลด์ล้วนแล้วแต่มีที่มาหรือมีต้นแบบมาจากตัวเขาเองและครอบครัว อดีตชีวิตวัยของเอฟ. สกอตต์ ฟิตซ์เจอร์อัลด์ ทั้งในส่วนที่เป็นชีวิตประวัติของตนเอง ครอบครัว คนรัก คู่ชีวิต และมิตรสหาย มีบทบาทอย่างยิ่งต่อการเขียนนวนิยายของฟิตซ์เจอร์อัลด์ ซึ่งมีไม่แสดงให้เห็นจากตัวละครเท่านั้น แต่แนวคิดและฉากที่เขาใช้ในการเขียนนวนิยายก็ล้วนแล้วแต่มีที่มาจากชีวิตของเขาเองแทบทั้งสิ้น ซึ่งสอดคล้องกับความคิดของอาร์เธอร์ ไมเซนเนอร์ นักวรรณคดีผู้ซึ่งศึกษาชีวิตและผลงานของฟิตซ์เจอร์อัลด์อย่างละเอียดที่ว่าชีวิตและความคิดของฟิตซ์เจอร์อัลด์ไม่อาจจะแยกออกจากงานเขียนของเขา และไม่ควรจะแยกออกจากกันด้วย ชีวิต ความคิด และผลงานของฟิตซ์เจอร์อัลด์สัมพันธ์กันอย่างแนบแน่น⁹⁹

นอกจากนี้ ยังเห็นได้ว่าสังคมอเมริกัน “ยุคคนตรีแจ๊ส” มีอิทธิพลต่อการดำเนินชีวิตของฟิตซ์เจอร์อัลด์อย่างมาก เนื่องจากเขาเป็นส่วนหนึ่งของสังคมนี้ แนวคิดและวิถีการดำเนินชีวิตของฟิตซ์เจอร์อัลด์นั้นซึมซับกระแสสังคมไว้มากทีเดียว ฟิตซ์เจอร์อัลด์มีความขัดแย้งในตัวเอง เขาไม่เห็นด้วยกับการใช้ชีวิตอยู่ในสังคมที่เหลวไหล ไร้สาระของคนอเมริกันใน “ยุคคนตรีแจ๊ส” แต่เขาก็ไม่สามารถถอนตัวออกจากการใช้ชีวิตในสังคมดังกล่าวได้ ดังนั้น นวนิยายของฟิตซ์เจอร์อัลด์จึงมีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ นวนิยายของฟิตซ์เจอร์อัลด์เขียนถึงการใช้ชีวิตของคนชั้นกลางและชั้นสูงของอเมริกาใน “ยุคคนตรีแจ๊ส” แต่เขาก็แสดงให้เห็นด้านลบของการใช้ชีวิตในสังคมดังกล่าวด้วย

ดังนั้นการที่ผู้วิจัยได้ศึกษาชีวิตประวัติของฟิตซ์เจอร์อัลด์จะทำให้เข้าใจเรื่องราวและสิ่งที่ฟิตซ์เจอร์อัลด์ต้องการจะเสนอในนวนิยายของเขาได้ลึกซึ้งและชัดเจนยิ่งขึ้น

⁹⁸ Meyers, Scott Fitzgerald : A Biography, p. 99.

⁹⁹ ฉันทนา ไชยชิต, ลักษณะความประพฤติดตัวละครเอกฝ่ายหญิงในนวนิยายที่มีแก่นเรื่องสะท้อนชีวิตแบบอเมริกันในช่วงปี ค.ศ. 1920 – 1929, หน้า 153.